Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

KỂ TỪ HÔM NAY, BÌNH MINH CẢI TIẾN TOÀN DIỆN TRANG 2 và 3 KHỞI ĐĂNG

1) Nhạc vào đồng quê — MỘT THIÊN HỒI KỲ ĐẶC BIỆT THỜI KHÁNG CHIẾN CHỐNG PHÁP

2) Chùm nho uất hận — DANH TÁC LỪNG DANH THẾ GIỚI ĐOẠT GIẢI NOBEL CỦA J.STEINBECK

3) Ai quật mồ ô. Tổng đốc? — TRUYỆN TRINH THAM CỦA NỮ SĨ NẶNG OANH

4) Vườn hoa muôn sắc — BÔ ÍCH CHO TRẺ EM VÀ GIẢI TRÍ CHO NGƯỜI LỚN

Tin Tức Đông Dương

Năm thứ tư • Bộ mới • Số 381 • 5 đ. • Chủ Nhựt 3-12-1967

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM : VÕ-VĂN-ỨNG — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN : LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại : 25.595 — 24.195 — HỘP THƯ : 219

Ngô và Thụy điển kêu gọi

NGƯNG OANH KÍCH B.V.

MAC TU KHOA (Reuter)— Ngô và Thụy Điển hôm nay cùng kêu gọi lại lần kêu gọi chung là Mỹ ngưng oanh kích Bắc Việt để có thể có một cuộc ngưng oanh kích Bắc Việt cho phép có thể bắt đầu hòa bình ở Đông Nam Á.

Lời kêu gọi ghi trong một thông điệp mà ngoại trưởng Thụy điển Torsten Nilsson đã thông báo cho thông tín viên 5 ngày ở Ngô và Ông Nilsson lên đường về nước hôm nay.

Ngoại trưởng Thụy Điển Nilsson và ngoại trưởng Ngô ở Andrei Gromyko đã bày tỏ mối lo ấu về chiến tranh Việt Nam, điều có thể mở rộng một cách nguy hiểm.

Bản thông cáo chung cho biết : «Việc vấn hòa bình ở Đông Nam Á sẽ được tăng gia bằng một cuộc ngưng oanh kích Bắc Việt cấp bách».

Phải chăng Chuẩn Tướng Loan từ chức vì vụ nầy ?

CẢNH-SÁT V.N. BẮT GIỮ 1 nhân vật cao cấp V.C.

trước khi y gặp Đại sứ Bunker ?

TÒA ĐẠI SỨ MỸ ĐÍNH CHÁNH KHÔNG CÓ SỰ TIẾP XÚC GIỮA HOA KỲ VÀ ĐẠI DIỆN VIỆT CỘNG

SAIGON (TV).— Thông tấn xã AP loan báo rằng: hôm qua theo các nguồn tin thông thạo, thì cuộc gặp gỡ giữa Đại sứ Hoa kỳ và một nhân vật cao cấp VC (tức MTGPMN) mới, đây đã bị phá hỏng vì Cảnh sát VN đã bắt giữ nhân vật V.C.

Tòa Đại sứ Hoa kỳ bác bỏ đúng hình luận gì về các tin nầy.

Các nguồn tin sát cánh : cuộc gặp gỡ giữa ông Đại sứ Bunker và nhân vật đại diện của VC, đã được sắp xếp từ bất đầu tháng, nhưng nhân vật VC đã bị bắt giữ tại Saigon trước khi y tới được Tòa Đại sứ Hoa kỳ.

Vẫn theo hàng AP, thì các nguồn tin nói rằng : người ta tin rằng các ký quan VN khi bắt giữ nhân vật VC, đã không hiểu nơi đích của chuyến đến Saigon của nhân vật nầy.

Như vậy có nghĩa là : chính phủ VN không hề được biết tí gì về cuộc gặp gỡ giữa các viên chức Hoa kỳ và các đại diện của VC đã xảy ra tại một Tòa đại sứ Trung lập ở Saigon trong vòng 10 ngày vừa qua.

Các nguồn tin kể rõ, trong cuộc gặp gỡ nầy có phái Hoa Kỳ có Cornelius W. Abrams, Tuyên úy phó quân lực Hoa kỳ tại VN, phụ tá Đại sứ Hoa kỳ Eugene M. Locke và Đại sứ Robert O. Brien, ở quan đặc trách an ninh Tòa đại sứ và 2 đại diện của Mặt trận giải phóng miền Nam.

SAIGON (VTX) — Tòa Đại sứ Hoa kỳ ở Saigon hôm nay đã phủ biến lời tuyên bố sau :

« Những lượn rút của hãng thông tấn A.P. về những cuộc họp được dự trù hay đã thực sự xảy ra giữa các viên chức của cấp của Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ và đại diện của VC MTGPMN là không đúng sự thực.

« Tòa Đại sứ Hoa Kỳ hiện nhiên là không có chức những cuộc tiếp xúc như vậy và không biẻo các viên Chánh phủ VN rõ. Nhiều tin tức khác tại Saigon nói rằng Chuẩn Tướng Nguyễn Ngọc Loan, Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Quốc Gia, đã từ chức dưới áp lực Hoa Kỳ cũng là những tin tức thất thiệt».

Có 1 cán bộ VC bị bắt giữ

Tin AFP cho biết, giới thẩm quyền Cảnh sát Việt Nam xác nhận có bắt giữ 1 cán bộ VC độ 1 tuần lễ nay. Cán bộ VC nầy đã khai trong cuộc thẩm vấn là có liên lạc với các nhân viên trung phái bộ Mỹ tại Saigon.

Do lời khai trên mà có tin đồn đồn rằng nhân viên MTGPMN đến lấy xác viên đại úy Đại sứ Bunker và đã bị Cảnh sát VN bắt giữ.

Giới thẩm quyền Cảnh sát cũng cho biết, cán bộ VC bị bắt giữ có thể là viên viên hàng hai, nói liên lạc với những người VC và cũng có liên lạc với tổ chức trên bao My.

Tuy nhiên, nguồn tin nhắc cũng cho biết, cán bộ VC bị bắt chỉ là một cán bộ thường, chớ không phải một trong những người chỉ huy và có trách nhiệm của MTGPMN.

Một Dân biểu nói là :

Tướng Loan xin từ chức LÀ VÌ ĐẠI SỨ MỸ

SAIGON.— Theo như tin Anh ngữ SDN thì trong phiên họp Hạ nghị viện hôm thứ Sáu, Dân biểu Phan xuân Huy đã tố cáo rằng chính vì Đại sứ Bunker đã can thiệp vào các vấn đề Việt Nam mà chuẩn tướng Loan đã phải từ chức Tổng Giám đốc Cảnh sát Quốc gia.

Dân biểu nầy nói rằng Đại sứ Bunker có tiếp xúc với một cán bộ cao cấp của VC, người nầy bị Cảnh sát VN theo dõi và bắt giữ.

Đại sứ Bunker đã áp buộc phải thả cán bộ nầy, do đó Chuẩn Tướng Loan thấy rằng không thể làm việc được và quyết định xin từ chức.

CHUẨN TƯỚNG LOAN

LÁI PHI CƠ OANH TẠC VC

Hội đồng Nội các không thảo luận chuẩn tướng Loan xin từ chức

SAIGON (TV).— Mặc phả ngôn viên Không quân Việt Nam hôm qua cho biết, Chuẩn Tướng Nguyễn Ngọc Loan, Tổng giám đốc Cảnh sát Quốc Gia, tối thứ tư vừa qua, đã chỉ huy một chuyến bay oanh tạc yểm trợ cho 1 công vụ phòng thủ của ta bị Việt cộng tấn công tại chi khu Bồ Đức, một vùng cách biên giới Cam Bốt khoảng 5 cs. Cuộc oanh tạc vừa nói đã diễn ra trong đêm thứ «hai» vừa qua. Vũ khí bay trước khi mặt trời mọc.

xem tiếp 1 trang 4

ẤN ĐỊNH TÌNH HÌNH

THỬ THÁCH THỨ HAI đối với Chánh phủ :

CHÁNH SÁCH HÒA GIẢI DÂN TỘC

Bài của LÊ HIỀN

X.— Trong bài hôm qua, chúng tôi đã viết : «Nếu các ông lãnh đạo chịu khó thể đọc theo sa lộ, quốc lộ số 4 hay đường lên Tây Ninh các ông sẽ thấy rõ vì sao vật giá cao».

Phải coi thăng-trăng, hầu biết các trạm kiểm soát đều có «thả lỏng viên mãi lộ» đối với các xe chuyên chở hàng hóa».

Hôm nay ông Trần Thiện Tính, Tổng trưởng Canh nông và Cải cách điền địa đã xác nhận rằng, một con bao từ tỉnh lên Saigon phải qua 3 lần kiểm soát. Ông con nói rõ, nhưng lần kiểm soát nầy đã làm tăng thêm giá vốn của con heo và từ đó tạo ra thêm nhiều vị bất cơ nghĩa quấy, cảnh sát viên nào cũng có thể chặn xe heo lại để... kiểm soát.

Chúng tôi muốn nói rõ hơn, không phải người ta cấm kiểm soát xe heo. Tất cả mọi thứ hàng phẩm và hóa cụ cần xác, Xe nào cũng phải thiết đầy mới đi lọt và mọi lần tiền xe hàng xây ra nên như cũng khai trên các đường giao thông về Thủ Đô.

Chặn đứng được nạn lũm tiền phi pháp, vật giá sẽ xuống hàng không khó khăn lắm. Đó là một thể thách đối với Chánh phủ, ông về vấn đề giá sinh hoạt có liên hệ với tham nhũng.

Không kể những trường hợp lũm tiền lẻ tẻ, «thả lỏng mãi lộ» của các trạm kiểm soát đã tổ chức thành hệ thống. Người ta quan sát và nhận xét «tiền» đưa chân cho quan viên và quan viên gom góp để đóng «hội chết» hàng tháng «cho quan lớn lớn».

Thử thách thứ hai mà chúng tôi muốn đề cập trong loạt bài này là chánh sách hòa giải dân tộc của Chánh phủ.

Trong mấy ngày qua, cũng như trên báo chí trong ngày hôm qua, người ta nghe nói rằng Chánh phủ đã gặp một khó khăn lớn. Nhiều đồng Tổng Trưởng chưa kịp... tổ chức theo Chuẩn tướng Nguyễn ngọc Loan: Tổng giám đốc Cảnh Sát Quốc gia, đã phụ trách việc hệ nhiệm ông Nguyễn văn Hướng vào chức vụ Tổng trưởng Kế Hoạch Tổng Thống ngoại hàng với Thủ Tướng.

Sự thực ra sao ? Tin tức cho biết khó khăn nầy đã vượt qua sau cuộc họp Hội đồng Tổng trưởng do Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu chủ tọa tại dinh Gia Long, hôi chiều 30-11. Và Chánh phủ Nguyễn văn Lộc đã thành được một cuộc khởi hành tốt đẹp.

Chúng tôi nghĩ rằng, nếu sự kiện nhiều Tổng trưởng chưa kịp tổ chức là có thể đem đến đoàn kết chặt chẽ.

Thượng Viện đã có ra Ủy ban đặc biệt và Ủy ban nầy đang nghiên cứu các biểu số 19-2-65, 20-5-65 và vụ biến động miền Trung hồi đầu năm 1966.

Cụ thể là vụ Tướng Lam và Phái cùng các sĩ quan khác đào chánh đã lại đã Tổng Khánh, và phe Phật giáo tranh đấu đòi hỏi Quốc Hội Lập Hiến trước đây.

Thượng Viện tiến chiếu hướng muốn đưa ra ánh sáng những chuyện cũ đã qua với mục đích hòa giải dân tộc.

Trong khi đó Tòa Án đã xử lại 3 sĩ quan liên quan đến vụ đảo chánh của Tướng Phan xuân Nhơn và tên lê Tòa Mặt trận sắp đem vụ tranh đấu ở Miền Trung ra xử nữa.

Chúng tôi chỉ muốn nêu những sự kiện xảy ra cùng một lúc rất bất lợi cho đường lối hòa giải dân tộc của Chánh phủ mà thôi.

Cho vào đó sự xác vụ ám ải là bên phía của Tòa Án, theo nguyên tắc độc lập với Hành phủ.

Nhưng trước đây, ai cũng hiểu rằng, bên cạnh Tư phủ cũng cần có vấn đề chánh trị. Để là khiếp cạnh tàn ly của đảng cũng lưu ý có liên quan tiếp với chánh sách hòa giải dân tộc vào lúc nầy, mà số mai chúng tôi sẽ phân tích những nguồn dư luận đó.

(Còn tiếp)

Tình Hình CHIẾN SỰ Bố Đức (Ph. Long)

GIAO - TRANH TÁI DIỄN gần trại lực - lượng đặc - biệt

THƯỢNG VIỆN CHÁNH THỨC MỜI THỦ TƯỚNG HAY TỔNG TRƯỞNG Q.P GIẢI THÍCH VIỆC ĐỘNG VIÊN

SAIGON— Ông Vũ văn Trượng viên trưởng Thượng nghị viện hôm 1-12 đã gởi một văn thư đến Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu để yêu cầu Thủ Tướng hay Ông Tổng Trưởng Quốc Phòng đến giải thích trước Thượng nghị viện trong phiên họp sáu thượng tuần tháng nầy về thể thái chánh sách quốc gia trong vấn đề động viên.

Tường nên nhắc lại trong phiên họp ngày 25-11 vừa qua Thượng nghị viện đã thảo luận về các luật số 034/67 ngày 24-10-67 về việc ban 55 lịnh động viên trong phạm vi trung ương tài nguyên quốc gia, và đã đi tới quyết định mời Thủ tướng hay Tổng trưởng Quốc Phòng đến Thượng viện trình bày và vấn đề nầy.

V.C. bị đẩy lui, chết 100

● MỘT KHO CHỨA HÓA CHẤT LỚN CỦA MỸ Ở LONG BÌNH (BIÊN HÒA) CHÁY 6 TIẾNG RƯỠI ĐỒNG HỒ

SAIGON,— Một trận đánh lại tái diễn gần trại lực lượng đặc biệt của Hoa kỳ tại Bố Đức hồi sáng sớm hôm qua lúc 1-12. Các phi công cho biết là trận đánh đã xảy ra 1 đến điển cao su gần các vòng rào kẽm gai bao quanh 1 chiến lũy mà CS đã 2 lần, trang 2 ngày qua, mưa toàn trên nào đấy, đã tan sự đoán TQLC Hoa Kỳ đã tấn công chúng 1 đợt đội BV ấn mộp trong các công sự kiên cố.

Trận đánh đã bùng nổ vào hồi 2 giờ chiều hôm thứ Năm gần cây điền Cao Tiên.

1 đại đội TQLC Hoa Kỳ khác đã nã súng cối vào các vị tại của lính BV được ngay trong khéo lén và thêm 2 đại đội TQLC nữa cùng tham dự trận đánh nầy.

Tin đài BBC của biết : Quân đội BV Mỹ vừa đánh tiêu tan 1 cuộc bão nhau ở bình trường thành 1 cuộc giao chiến lớn bốn tiếng đồng hồ. Về phía Mỹ nói : quân đội BV bị đánh lui bỏ lại 26 tử thi, quân đội Mỹ bị thiệt mạng 15 người.

Cháy kho Mỹ chứa 300 tấn hóa chất ở Long Bình

SAIGON.— Một trận hỏa hoạn lớn hồi 6 tiếng qua đã triêu hủy khoảng 300 tấn hóa chất ở cảng Long Bình cách Saigon 25 cây số về phía Đông.

Ngọn lửa phát khởi hồi 10 giờ đêm và mãi đến 4 giờ 30 sáng mới bị dập tắt.

Số hóa chất gồm có Hypocholorite calcium dùng để lọc nước và thuốc trừ sâu bọ, nhưng hiện chưa định rõ được số thiệt hại bao nhiêu. 21 xe cứu hỏa từ Biên Hòa, Tân sơn Nhất và Long Bình đã đến nơi cứu chữa.

Không có người nào bị thương vì hoả hoạn nầy, và một cuộc điều tra đang tiến hành để tìm nguyên nhân hoả hoạn.

Theo nguồn tin TV thì vụ cháy ấy do phá hoại.

xem tiếp 5 trang 4

HỘI ĐÀM PHÁP-NHỰT VỀ VẤN ĐỀ V.N.

Nhựt trình bày kế hoạch «hai nhóm bào đảm» TIẾN TỚI HÒA ĐÀM Ở VIỆT NAM

ĐÔNG-KINH (AFP).— Những cuộc hội đàm thường niên Pháp-Nhựt trên cấp bực Tổng trưởng đã bắt đầu hôm nay ở Đông-kinh giữa hai ngoại trưởng Maurice Couve de Murville và Takee Miki.

Chiều nay và sáng mai trong suốt 5 tiếng đồng hồ, hai ngoại trưởng sẽ trao đổi quan điểm về các vấn đề quốc tế quan trọng như tiện tệ, trong lại thị trường chung V.N, Trung Cộng, tình hình Nhựt ở Á Châu, giao vế với Nga và Mỹ. Mặt thông cáo sẽ được công bố sau các cuộc hội đàm nầy.

Đây sẽ là những cuộc tham khảo lần thứ Năm trên cấp bực tổng trưởng giữa Pháp và Nhựt kể từ năm 1963.

Nguồn tin thông thạo cho biết ở, Miki đã trình bày với ông Couve de Murville kế hoạch «hai nhóm bào đảm» chiến tranh để hai nhóm các nước bảo đảm sẽ được thành lập để giúp tái lập hòa bình ở Việt Nam.

Các nước bạn của Mỹ bảo đảm với Hànội sự thành thực trong những ý định của Mỹ của các nước bạn của Bắc Việt bảo đảm với Mỹ sẽ thành thực của Hànội.

Đáp lại, ông Couve de Murville chỉ nhắc lại lập trường của Pháp chủ trương hoàn toàn trở lại các thỏa ước Genève.

Những cuộc hội đàm chiều nay kéo dài hai tiếng rưỡi đồng hồ, bàn toàn đề cập vấn đề Á Châu, đã giúp hai ngoại trưởng tính bày lập trường của mỗi nước. Những cuộc hội đàm nầy đề cập vấn đề V.N và Trung cộng, nương không đem lại những yêu tố mới nào có thể cách quan trọng đặc biệt. Những cuộc hội đàm sẽ tiếp diễn tại buổi tiệc do ông Miki khoản đãi phái đoàn Pháp. Mặt phiên họp thứ nhì sẽ mở sáng mai và sẽ đề cập các vấn đề Âu Châu và sang phương.

RẤT NHIỀU SINH VIÊN, HỌC SINH HOÃN DỊCH

ĐÀLAT,— Thủ tướng Nguyễn Lộc, chiều 1-12 đã tuyên bố những mặc ở âu sắc lệnh động viên từng phần được banhành. số học sinh oà sinh viên được hoãn dịch cũng rất nhiều.

Trong dịp tiếp xúc với thân hào nhân sĩ tại Tòa Hành Chánh Đà Lạt Thủ tướng nói rằ là học sinh dưới 20 tuổi đại Tá Tài sẽ được hoãn dịch. Ông cho nếu là học sinh đã 20 tuổi mà chưa hoàn tất văn bằng tú tài tỉ không phải là học sinh xuất sắc và bị mất phải đi quân dịch.

Trong dịp nầy, một giáo sư ở Thủ Tướng cho lịnh động viên các giáo chức ở đầu mối nên khóa thay vì giữa niên khóa để khỏi gây xáo trộn cho việc học của học sinh. Thủ Tướng cho biết ông sẽ ghi nhận ý kiến nầy để cứu xét.

Thủ Tướng nhấn mạnh các tiêu chuẩn hoạch định sẽ được nghiên cứu kỹ lưỡng để không làm trễ việc sinh hoạt quốc gia.

XEM TRANG 3

Đêm hồi sinh

THÁC MẮC - KHIẾU NẠI

Thực phẩm tiếp tế đồng bào bị lụt ĐEM BÁN, BỎ TÚI RIÊNG ?

LTS.— Chúng tôi có nhận được thắc mắc sau đây của một số đồng bào bị nạn lụt ở xã Vĩnh Tường (Châu Đốc) về việc có ký tên nhận thực phẩm do chánh phủ gởi giúp, mà không thấy thực phẩm ở đâu.

Xin đăng tải chuyện đại lên các cơ quan thẩm quyền điều tra lại xem hư thực ra sao.

Saigon ngày 30 tháng 11 năm 67

Trần trọng kính gởi Ông Chủ Nhiệm nhựt báo Bình Minh.

Kính thưa ông Chủ Nhiệm

Chúng tôi được nghe đồng bào tại xã Vĩnh Tường quận An Phú, tỉnh Châu Đốc, thuộc lụt, có lối 70 gia đình nghèo khổ, vì bị thiệt thòi nhứt trong vụ nạn lụt miền Tây năm 1966. Vì thế, chúng tôi kính gởi đến ông chủ nhiệm, là thư nầy để mong được ông cho đăng tải trên mục thắc mắc hầu đọc đại tới Chánh quyền trung ương.

(Bản sao kính gởi thủ trưởng chánh phủ VN Thiếu tướng đại biểu chánh phủ Tư lệnh vùng 4 Chiến thuật.

(Thiếu tá tỉnh trưởng Châu Đốc).

Năm 1966 đồng bào tại xã Vĩnh Tường, trong đó có 70 hộ gia đình nghèo lại gặp thiên tai nạn lụt, làm vào cảnh đói khổ hơn.

Sau đó đồng bào được biết chánh phủ sẽ giúp đỡ đồng bào nạn lụt tại đây một số thực phẩm cần thiết.

Kế tiếp có ghi vị trưởng ấp mang bản danh sách tên gia đình, bao đồng bào nạn lụt kể tên vào danh sách trước đề lãnh gạo và thực phẩm.

Tất cả đồng bào nạn lụt nghe vậy đều mừng vô cùng trong lúc mỗi gia đình, quá khổ sở thiếu thốn đã bắt liền ký tên vào bản danh sách kể trên.

Nhưng chỉ có 30 phần trăm mà thôi được cấp phát thực phẩm cho lại 70% còng là vẫn nhìn bị thiệt thòi trong gió đó nầy. Mặc dầu có ký tên trước trong danh sách, mà chúng nhận được món gì cả. Mới đến hôm nay cũng không có.

Đồng bào nhận thấy, Chánh quyền xã Vĩnh Tường, chỉ phân phát một số ít thực phẩm, số còn lại lấy đem bán lấy tiền của tư, cho xây dựng bảo vô cùng sốt ức.

Ngày 17-10-67 chúng tôi lại nhớ nhựt báo Tin Sớm đăng tải cái sự tại mục (Tin Sớm đến khuya)

Đăng có là một người ở xã nầy vào ngày 28-11-65 đã lấy 2 bao đạn xanh (dành cho đồng bào), chở trên xe lôi, lúc 9 giờ đêm đem bán cho chủ tiệm

xem tiếp 6 trang 4

XEM TRANG 3

Đoàn cầu Huế Kỳ DALLAS TORNADO SẼ ĐẤU 2 TRẬN TAISAIGON

HÌNH TRÊN: Thủ môn Odd Ivar Lindberg

HÌNH DƯỚI: Thủ môn Hant Petter Enger

SAIGON.— Như đã loan tin, đoàn «ta Huế Kỳ Dallas Tornado gồm 21 cầu thủ đã đi một quanh thế giới bắt đầu từ cuối tháng 8 vừa qua.

Theo lịch trình đoàn cầu nầy sẽ ghé Saigon và đá 2 trận vào ngày 14 và 16-12 nầy.

Ngày 1-12, vừa qua đoàn Dallas Tornado đã ở Ngưỡng quang (Miến Điện) và ngày 2-12 đã tại Tân Gia Ba rồi sẽ qua Saigon.

Phải chăng Chuẩn Tướng Loan từ chức vì vụ nầy ?

THỦ TƯỚNG LỘC NÓI VỀ 3 VẤN ĐỀ : — Ch. T. Loan nghỉ dưỡng bịnh

—TIN CÓ «RẠC RỜI» TẠI BỘ PHÁT TRIỂN SẮC TỘC — Đóng cửa các vũ trường

SAIGON.— Thủ tướng Nguyễn cần Lộc, trong cuộc nói chuyện với báo chí sáng 1-12 tại Đức Trọng nhân cuộc kinh lý tỉnh Tuyên Đức, đã giải thích rõ về việc chuẩn tướng Loan nghỉ dưỡng bịnh, những điều 25 lên quan đến Bộ Phát Triển Sắc Tộc và vũ trường.

Về việc Chuẩn tướng Nguyễn ngọc Loan, Tổng Giám Đốc Cảnh sát quốc gia. Thủ Tướng Nguyễn văn Lộc tuyên bố sau đây: Chuẩn tướng Loan đã gởi đơn đến Bộ nội vụ xin nghỉ phép vì lý do sức khỏe và ông không hay biết gì về vụ Chuẩn tướng Loan xin từ chức.

Nhân dịp nầy, ông Tổng Trưởng Nội Vụ Linh quang Viên cũng xác nhận : « Chuẩn tướng Loan có xin nghỉ phép vì đau, chứ không có vấn đề Tướng Loan xin từ chức. Tôi đã chấp thuận cho ông Loan được nghỉ phép « ít hôm để dưỡng bịnh.»

Cũng trong cuộc phỏng vấn nầy, Thủ Tướng Lộc đã phủ nhận quốn đề lấy cớ cho là bịnh nay có một vài các rối trong Bộ phát triển Sắc tộc. Thủ tướng nói Bộ nầy có nhiệm vụ quan trọng của tất cả các tộc ở Việt Nam và có thể sẽ có đa phần tế các sắc tộc Chàm, Thượng và đồng bào Thượng Du Bắc phần đi cư.

Vũ trường : đã thành lập 1 ủy ban đề nghiên cứu

Được hỏi nhân dịp Tết Nguyên Đán sắp đến, Chính Phủ sẽ có biện pháp nào để hàng lo quản nhân và giảng viên, Thủ Tướng Lộc cho biết ông đã nghĩ đến việc nầy, nhưng vấn đề cần tùy thuộc vào phương sách Chánh Phủ có đồi đào hay không.

Thủ Tướng cũng đã loan báo rằng mới Ủy ban đã được thành lập nghiên cứu xem có nên đóng cửa vũ trường công như đã đóng trong các năm kể chuyện đã đóng, ở ra thành phố.

57 triệu đồng xây cất tỉnh ly Tuyên Đức

Thủ tướng Lộc đã đi quan sát địa điểm tập trình ly Tuyên Đức, ở Đà Lạt, Tuyên Đức Trung.

Tại đây, Trung tá Nguyễn ngọc Bích, Tỉnh trưởng Tuyên Đức, đã đề trình tỉnh ly Tuyên Đức cần được đự trù xây cất với ngân khoản 57 triệu đồng.

Thủ tướng chấp thuận trên ngưỡng các ngân khoản trên, nhưng ông cho biết chính phủ cần phải nghiên cứu lại phần đài thọ của ngân sách quốc gia.

Trong dịp kinh lý Tuyên Đức, Thủ Tướng cũng đã tiếp xúc với các thân hào nhân sĩ và các bộ tại phủ trưởng Lâm Khương và tuyên bố rằng một Chánh phủ muốn làm một việc hữu ích cho dân, không phải gian mình trong bao bọc trong mà phải đi thăm dò bao các nơi xa xôi, hẻo lánh để tìm hiểu các nguyện vọng của họ.

Xem trang 7

Huyết y kỳ thư

CHUYỆN MỖI NGÀY

LƯỚI LÊ phụ trách

Tướng Loan ra trận

Tin Tướng Nguyễn ngọc Loan, Tổng giám đốc CSQG xin từ chức được loan ra, đã lọt đã không người xác bản tin ấy đó.

Có tin nói rằng Tướng Loan « đụng » với Mỹ trong việc bắt 1 cán bộ VC đa Mỹ « mới » về Saigon nói chuyện. Tin khác lại cho rằng, Tướng Loan từ chức là để phản đối việc bắt nhiệm ông Hướng vào chức vụ Tổng trưởng Kế Hoạch thay Thủ Tướng và như thế là Tổng Thống Thiệu có một « Chánh phủ th ư hai ».

Tin VTX thì cho hay, Tướng Loan không có từ chức mà chỉ xin nghỉ phép thôi.

Đồng lúc đó thì cũng có tin Tướng Loan lái phi cơ đội bom VC! trong tiệc B5 Bức (Bà Đẹp).

Chỉ nói một vụ nầy mà tin tức lại đưa đẩy hay tới lũ tay đàn chứng Lý do ra sao ? Chẳng có tin xác thực với tin nào.

Có điều khác của biết lý do. Chỉ cho biết rằng Tướng Loan ra một trận thật sự, lái phi cơ đội bom VC. Tướng mà chưa quân ra trận trong lúc nầy kể cũng hiếm.

Tin tức nói rằng, Tướng Loan ra trận vào lúc Tướng Loan thì cuốc đàn chứng hoàn nghinh hết mình. Hoan nghênh thiệt thôi.

2 ông chủ tịch «màn» nhau

Tối nay, giới thanh niên thì theo cũng chưa rõ ông nào sẽ là Tổng giám Đốc Thanh niên Thể thao, đã cho vào nhà cho xem tp.

Toàn là tin đồn. Người ta đồn tới 2 ông Nhen sẽ là Tổng giám Đốc.

Một ông là Nguyễn thành vô ông kia là Nguyễn thiệu. Đã thành nhau hay thiệu nhau thì chắc là giới thanh niên thể thao khỏi có vấp được nữa.

Nhưng, khó nói, đến bây giờ mà ông Ủy viên thanh niên cũ vẫn cho xử lý. Hễ xử lý thì đưa cả hai giải quyết được cả ở cho ngon lành.

Thì đợi nay mai đây, đoàn lực ở Việt Nam sắp đi đá Á vận hội Vạng Các. Đoàn thanh niên lực sĩ đem lên Tổng giám Đốc thanh niên thể thao, đành phải gọi hết lực sĩ ở nhà.

Lực sĩ lên đường thiếu nhà thì... tranh tài với ai ? Các tổng cuộc phải đối thủ cho ở gần ở « cửa nhà, hoặc lực sĩ tự tức đi tranh... Á vận hội.

Giải phóng xây lại cũng không xong, vì ông Ủy viên Thanh niên tự lý cho biết đã chuyển lên trên rồi.

Như thế là thế vì chưa có ông Tổng Giám Đốc thiệt thọ, nên có nhiều lực sĩ của các bộ môn thể thao phải chán nản.

Vẫn chưa phải là hết rắc rối. Chỉ vì chưa có ông Tổng Giám đốc, nên việc sắp xếp cán Ủy Hội Thể Vận và Ủy hội Thể Thao Quốc gia mới xảy ra lời qua tiếng lại sặc sụa nhau, giữa hai ông Chủ Tịch.

Ông Chủ tịch Thể vận tên thành cho đi trong tài trang lúc ông Chủ tịch quốc gia thì muốn cho đi theo lịnh của chánh quyền. Vì thế, ông Chủ tịch Thể Vận bèn «quát» ông Chủ tịch quốc gia :

— Ông là người có thể theo đưa lên. Ông lại bọc theo chánh quyền thành ông là người của chánh quyền.

Không nhận, ông Chủ tịch quốc gia bèn... «xẵn lại :

— Mầy là thằng điên... ch... ch...

Chết chưa. Đã nự rồi, cũng vì không có ai là Tổng Giám Đốc đứng ra giải quyết dứt khoát vụ nầy.

Tại sao không để cho ông cựu Ủy viên văn chức vụ Tổng Giám đốc Thanh niên cái cho gọn, để lặp nạn rắc rối giữa ông Thể vận và ông Chủ quốc gia. Nếu thấy hoví kỳ thì cũ cho cơ quan đã là Đặc ủy, khỏi tìm kiếm người mới nữa chi thêm mệt.

Xin cho bản án làm gương

Nghiệp đoàn vận tải đường bộ vừa họp Đại hội khẩn cấp tố cáo chuyện đóng trời trên đường Saigon Đà Lạt.

Tố cáng, xe thường đón cục tại Đầu Chuối và gần trái tối thì xe phải đậy lại trạm kiểm soát Đại Ninh để được bao đảm an ninh.

Ấy hại thay, ông Tổng Giám đốc vận tải đường bộ lại thường cho Hun ra giấy tới, nhưng thực sự là tìm gái bắt vào cho ông Trưởng cần hàm hiệp.

Ngày 5-11, có 3 nữ sinh bị như vậy rồi. Người ta cho nhiều nữ bánh khách cũng bị trường hợp như vậy.

Xin nói rõ dự là lời tố cáo của Nghiệp đoàn vận tải đường bộ trong phiên họp ngày 30-11-67.

Thực hư ra sao, nhà cầm quyền điều tra giúm và cứu cá, xin Tòa cho một bản án làm gương, để dân lành đỡ khổ.

HỒI KÝ ĐẶC BIỆT THỜI KHÁNG PHÁP

NHẠC VÀO ĐỒNG QUÊ

của cựu sinh viên KHÁI PHONG

Miền Nam bắt đầu kháng Pháp. Sang sơn gươi tiếng súng nổ đạn reo, tiếng hát hùng hồn oang dội càng khắp thôn quê theo thứ nhạc mới, cải cách, âm nhạc ấy có mảnh lực phi thường, nó nâng cao đến tột đỉnh tinh thần ái quốc, gây non sông, đồng thời nó đánh đổ được những bài hát lỗi-mỵ, cầu an của âm nhạc cổ điển đã thống nhất từ lâu tận xương tủy của dân tộc.

Âm nhạc đã cứu nguy dân tộc, đã giết phăng đất nước, đã nhập nhân thân quê tôi bao giờ, trong trường hợp nào? Tất cả bạn đọc hãn đã muốn biết rõ giai đoạn lịch sử đó đang ấy.

Một cựu sinh viên đã tham gia vào cuộc toàn dân kháng Pháp sẽ thuật lại đầy đủ chi tiết trong thiên hồi ký sau đây.

Nếu cuộc kháng Pháp đã thành công do toàn dân, thì nhứt định loại nhạc cải cách hàng hẳn ấy đã đóng một vai trò quan trọng trong lịch sử.

Mọi chiếc tầu chạy Xinh tịch rẽ nước trên con kinh Thới Bình — Chác Băng.

Con kênh mới đào làm sao! Tầu chạy hàng ngày mà vẫn thấy trước mắt những kênh thẳng như lằn sẽ, phong tuyết sẽ chăn trên.

Năm trên mui, anh L.HP.— một thanh niên nhẹ vẻ — và tôi không biết làm gì hơn là thì nhau lim... những con chim bay trong tầm mắt; anh ai cũng nhìn tới và ai thấy trước mặt cánh chim là được kể như thắng cuộc. Cái trò chơi không vui gì mà vẫn được một chốt bay lả... giết rất nhiều thì giờ. Phải có đi ghe hay tầu trên những kinh rạch để vô tận của miền Camau — Rạch gió mới hiểu được sự cần thiết giết thì giờ ấy!

M.H phương phép hay nhứt là ngủ. Nhưng khi đã ngủ gần... sáng mới mà đứa lớc thức dậy vẫn thấy hai bên bờ đưa nước, ở rõ, rõ... ở rõ, đưa nước thì chỉ còn một cách là « đánh liều một » nhìn trói để thăm hiểu những cảnh chim và tội như anh P. và tôi đã làm!

Vậy, vào một buổi chiều kia cùng tháng 11 năm 1945, có một nhạc sĩ và một kẻ rất dốt nhạc đang lo giết thì giờ trên một chiếc tầu con, trong lúc thời bóc đã quên ngứt cây ở khắp trời Nam bộ.

Chán quá, bỗn con-một lượt!

Anh P. vụt la lên thứ: Tôi nhìn thèo ngón tay chỉ và đành chịu thua:

— Thua anh hỷ ấy nghĩa là buồn với phải không? Vậy hiểu lại đi.

Nếu có một kẻ thức ba nhìn chúng tôi thì chắc sẽ phải bật cười. Hai cái đầu cúi lúc lắc nhìn từ gốc trời xây qua gốc trời lại mà vẫn không thấy ra một lối nào, Rồi cứ chặp chặp lại rồi.

— Nè đây! Nè đây!

Tiếp theo đó là một chuỗi cười khoái khoái Bông, anh P. và tôi cùng reo lên một lượt:

— Kia!

Và cùng phá ra cười một cách ngon lành.

— Tầu ghé lại mau!

Tầu ngừng ấy từ bên bờ sông đưa ra, nó là một thứ tiếng quái vừa bùng dùng, vừa ghê rợn. Người những cầu chúng ta bị chặn lại đó ngồi quá nên chưa cười cùng đây ngay.

Chúng tôi ngồi xổm dậy, thì ra tầu đã nói xem Thời bình. Trên bờ một hàng rào người đi mỗi nhìn xuống Tầu cặp vào bến. Một anh đàn quân nghiêm đặc một bài.

— Các anh làm gì mà cười lên vậy chứ cho đỡ vậy?

Tôi nhìn P. P nhìn tôi. Cũng khó cắt nghĩa thật. Nói rõ ra thì nghe nó trẻ con quá! Thấy vẻ lúng túng của chúng tôi, anh đàn quân đã nghĩ:

— Gì ấy tớ các anh đâu?

— Tôi có cảm giác rằng đang bị vây giữa những cái nhìn đầy ngờ vực.

Ngay lúc ấy bỗng có tiếng nói.

— Kia, anh T. đi đâu mà lạc tới đây? » Anh T. là tôi, và cái người quen đến nhìm lúc ấy là anh chủ tịch xã tại Cô nhiên là không khí trở nên bớn nhớn. Anh chủ tịch nói tiếp:

— Chúng tôi đang dự bị một cuộc lễ đây, vậy mời hai anh ở lại chơi một chút rồi hãy tiếp tục đi, trời còn tối rồi.

Tôi không ghói thiện anh P. cho anh em tại đó vì anh P. không muốn được làm quảng cáo lắm.

Các anh em thanh niên đang sắp hàng ngang ngăn trước trụ sở. Một anh trưởng đoàn ra lịnh:

— Coi chừng hả: một, hai, K2 vẻ hợp xướng thì ấy sẽ nhau lắm, nhưng tôi tìm mãi mà không thấy ra một lối nào, Rồi cứ chặp chặp lại rồi.

— Nè đây! Nè đây!

Tiếp theo đó là một chuỗi cười khoái khoái Bông, anh P. và tôi cùng reo lên một lượt:

— Kia!

bỏ ấy cũng chẳng «chín ra được...»

Kiểu cách tại xưng tầu an buồi rầu nói :

— Tội nghiệp anh em ở thôn quê Học cái gì cũng là «tam sao thất bổn». Tại sao mình không «gỉnh cách đi sâu vào dân chúng để truyền bá những cái hay mà chỉ có thanh niên ở thành thị mới hưởng được?

Cuộc đời đang chuyển vững rồi nghe cái bài «Khắc khổi hoàn» vang dậy lên thôi... mội ngân lê một ấy thì anh chủ tịch thôn bộ cất tiếng nói:

— Hai anh đây là anh em thanh niên ở xa đến. Vậy, anh em hãy lắng lẽ ngồi nai anh bài cho một bài ngày xưa...

Tôi lướm anh chủ tịch và bảo nhỏ

— Ay, anh định «phá» chúng tôi sao?

— Coi kia, hai anh phải giữ thể chúng tôi thanh cho!

Anh L.H.P. cũng bối rối vì nhà ở mà trở thành nơi có đặc biệt... không thích hát! Anh thường gỏi với tôi :

— Tôi đặt bài hát đây, thế mà bài hát lên là tôi không nhớ tông Cô lẽ tại tôi có cái giọng... cảh vong. Bởi vậy, bài nào tôi đặt ra là tôi nhờ Trần văn Kiệt nó thiên điểu hơn cả. Nhưng có một điều rất thích thú làm là ai cũng tưởng tôi đau hát giỏi thế mới chết chớ!

Rồi anh P. kể chuyện :

— Dạo ấy, tôi có địp vô ngang Huế. Không hiểu sao « các cô lại hay được vô nhứt định bắt các tôi vào một buổi hội hợp rất « vui vẻ trẻ trung » ! Thế rồi giữa cái sẽ hội các cô gái Huế mỹ miều đứng dậy mời tôi... hát một bài ! Cô chết không? Sau buổi hội hợp ấy, có lẽ mấy cô đã tự nguyện rằng về sau không tìm gặp tôi nữa...»

Bởi vậy, khi anh chủ tịch mời chúng tôi hát, tôi bằng nhờ chuyện anh P, thuật và thấy rằng chúng tôi đang lâm vào một tình thế... nguy khốn. Tôi nói với P. :

(Còn nữa)

VƯỜN HOA MUÔN SẮC

CHUYỆN CỔ TÍCH

Mụ Chúa đanh ác

Thuở xưa kia, có một bà chúa rất hung dữ. Mụ tự bảo rằng chưa từng biết run sợ trước bất cứ một hình phạt nào mà mụ đã cho thi hành đối giết chốc lưỡi người.

Trước những sắc thái bị xét cắt ứng miếng mụ, mụ chỉ phát lo như không. Mụ thường nói với bọn thủ hạ tham phước rằng mụ đã thay quyền từ tâm để làm cho loài người lúc chết cao điều linh, không khiếp sợ mà lại một đúc ngu và vui tách của mụ.

Mộ, hôm, mụ ra lịnh cho toàn dân thiên hạ biết rằng ai mà tìm được cách gì để nhà bà trình tội nhơn cho mụ phải run sợ, sẽ bị nhường ngôi cai trị phần nửa đất nước.

Ngày nắng tràn qua, biết bao nhiêu ... hình hình nhà cho thông... Bao nhiêu hình thức ghê gớm đều lần lượt phô diễn trước cặp mắt vui thích của mụ, mụ đều coi thường cả. Mụ đắc chí cho rằng lòng mụ như đá, chẳng gì có thể lọt vào được. Mụ đã ra lệnh cho mọi người phải quỳ xuống, cả trị nước phần đất nước, nếu có ai dám xúc mà run sợ.

Tối hôm anh chủ tịch và bảo nhỏ

— Ay, anh định «phá» chúng tôi sao?

— Coi kia, hai anh phải giữ thể chúng tôi thanh cho!

Anh L.H.P. cũng bối rối vì nhà ở mà trở thành nơi có đặc biệt... không thích hát! Anh thường gỏi với tôi :

— Tôi đặt bài hát đây, thế mà bài hát lên là tôi không nhớ tông Cô lẽ tại tôi có cái giọng... cảh vong. Bởi vậy, bài nào tôi đặt ra là tôi nhờ Trần văn Kiệt nó thiên điểu hơn cả. Nhưng có một điều rất thích thú làm là ai cũng tưởng tôi đau hát giỏi thế mới chết chớ!

Rồi anh P. kể chuyện :

— Dạo ấy, tôi có địp vô ngang Huế. Không hiểu sao « các cô lại hay được vô nhứt định bắt các tôi vào một buổi hội hợp rất « vui vẻ trẻ trung » ! Thế rồi giữa cái sẽ hội các cô gái Huế mỹ miều đứng dậy mời tôi... hát một bài ! Cô chết không? Sau buổi hội hợp ấy, có lẽ mấy cô đã tự nguyện rằng về sau không tìm gặp tôi nữa...»

Bởi vậy, khi anh chủ tịch mời chúng tôi hát, tôi bằng nhờ chuyện anh P, thuật và thấy rằng chúng tôi đang lâm vào một tình thế... nguy khốn. Tôi nói với P. :

(Còn nữa)

TẶNG CÁC BÀ NỘI TRỢ

NGUYÊN-TẮC CẤM HOA

Hoa phải trưng đối với lọ cẩm hoa. Một cái lọ nhỏ, rất hợp với những cành hoa nhỏ xinh xắn mới đúng. Đến năm 1950 Ông Fouccaux, người Pháp nói theo máy chữ Radigraphe chế ra một thứ máy đánh chữ khác gọi là Clavier imprimeur được hoàn hảo hơn. Để là thứ máy đánh chữ đầu tiên được người ta đăng nhứt.

Nhưng thứ máy đánh chữ hồi ấy hãy còn thô sơ vụng vệ, không được bền đẹp cho lắm, nên lối người lại phải tốn tiền công làm của chiếu lần sửa chữa bền sửa chữa mới được hoàn hảo.

Năm 1855, một người ở Ý tên Ravizza sửa lại, rồi đến ông Pratt năm 1864, ông Desarrouxs năm 1872 thay đổi thêm nhiều chỗ gọi là Typewriter và được hãng chuyên môn đúc xưng Philo Remington ở Mỹ chế tạo.

Hiện nay hình thức các loại máy đánh chữ tân thời có biến cải, song cần bản máy đánh chữ vẫn giống nhau.

CÓ ÍCH CHO EM

Cười để sống

MÁY VÀN KHAI BÚT

Ăn để sống ? không sống để ăn ?
Nhưng cũng tùy thể nhân.
Muốn sống mà ăn ; ăn bệt thuyt !
Muốn ăn mà sống ? bắt nhân vàng !

x X x

Sống để mà cười ? cười để sống ?
Cũng tùy ý thích của người thích.
Sống để cười... chơi, cười để sống,
Cười lên để sống, sống cho đời.

Cũng đàn mười triệu, đều mười đồng !
TỪ NHÍ

(1) Bài thơ làm bài hơn 10 năm trước. Đọc giả sanh hoạt chưa « lên thang».

ĐỐ VUI CÁC BẠN

O 1. *Đũng đục như bắt nước hồ*
Lại trong vũng cết như tơ lọt dàn
Xanh biếc chưa bụi cỏ hoang
Sắc thì đỏ ửi như màng trứ cho.
(Là cây gì)

O 2. *Năm ông cầm hai cây sào*
Buổi dan cỏ trắng chẳng sào trong hoang
(Là gì)

Các em thử đoán xem, nếu cần soát lại sự suy luận trùng hay trật, các em coi cân trả lời ở cột bảo khác cùng trang này.

CẦN BIẾT

TẤT CẢ NHÀ HÀNG, TIỆM BUÔN, KƯỜNG KỸ NGHỆ

Phải dùng bảng hiệu Việt - ngữ và phải thay đổi trước 31 - 12 - 67

Tòa Đô chánh hôm nay ra thông cáo cho biết các bảng hiệu, bảng quảng cáo của mọi cơ sở thương mãi kỹ nghệ, nhà hàng, cửa tiệm tại Đô thành bắt buộc phải viết bằng Việt Ngữ.

Việc sửa đổi các loại bảng trên cần phải được thực hiện trước ngày 31-12-67, thời hạn chót. Quá thời hạn trên thì các nhân mạnh mọi vi phạm sẽ bị nghiêm phạt và có sở phạm lần tái thì bị thu hồi giấy phép hoạt động khai thác.

Thông cáo cũng cho biết là các quán ăn, khách sạn, quán rượu, quán giải khát các nhà tắm bơi đã đăm bảng không được đăng đăn mãi ở bảng hiệu và chỉ được dùng đèn trắng thôi.

Cũng đây là thể thức thi hành thông cáo ấy mà Tòa Đô chánh ấn định :

Bảng hiệu phải dùng danh hiệu Việt Ngữ

Tất cả các nhà hàng, cửa tiệm, Công ty, v.v... kể cả các cơ sở của người ngoại quốc buộc phải đăng bảng hiệu với mặt danh hiệu bằng Việt ngữ.

Trường hợp những cơ sở của người Ngoại quốc có những danh hiệu không tiện dịch ra tiếng Việt hoặc không thuận tiện cho việc đăng tương đối danh hiệu Việt ngữ thì «được phép đăng danh hiệu ngoại ngữ cũ đăng thêm phải thêm vào bảng hiệu một tên mới bằng Việt ngữ».

Danh hiệu Việt ngữ là chính, nên phải vì tỉ ở phần trên bảng hiệu và kích thước lớn «gấp ba (3) lần» danh hiệu ngoại ngữ.

Thế đó : Caravelle nay thêm một danh hiệu Việt Ngữ là «Kinh đô chăng hạn». Chợ Kinh đô phải lớn gấp ba lần chữ Caravelle và chữ Caravelle có dấu ngoặc kép.

Các bảng quảng cáo cũng phải dùng Việt Ngữ

Các bảng quảng cáo bằng sơn hoặc bằng đèn đều phải dùng Việt ngữ hoặc thêm phần ngoại ngữ như đã ấn định trong các khoản 1 và 2 nêu trên.

4) Bảng hiệu các quán ăn khách sạn, quán rượu, quán giải khát các nhà tắm bơi và đăm bảng phải dùng đèn trắng

Riêng các quán Bỉ, khách sạn, quán rượu, quán giải khát, các nhà tắm bơi và đăm bảng triệt để không dùng đèn màu ở bảng hiệu với được dùng đèn trắng.

Cũng đây là thể thức thi hành thông cáo trên đó :

Bảng hiệu phải dùng danh hiệu Việt Ngữ

Tất cả các nhà hàng, cửa tiệm, Công ty, v.v... kể cả các cơ sở của người ngoại quốc buộc phải đăng bảng hiệu với mặt danh hiệu bằng Việt ngữ.

Trường hợp những cơ sở của người Ngoại quốc có những danh hiệu không tiện dịch ra tiếng Việt hoặc không thuận tiện cho việc đăng tương đối danh hiệu Việt ngữ thì «được phép đăng danh hiệu ngoại ngữ cũ đăng thêm phải thêm vào bảng hiệu một tên mới bằng Việt ngữ».

Danh hiệu Việt ngữ là chính, nên phải vì tỉ ở phần trên bảng hiệu và kích thước lớn «gấp ba (3) lần» danh hiệu ngoại ngữ.

Thế đó : Caravelle nay thêm một danh hiệu Việt Ngữ là «Kinh đô chăng hạn». Chợ Kinh đô phải lớn gấp ba lần chữ Caravelle và chữ Caravelle có dấu ngoặc kép.

Các bảng quảng cáo cũng phải dùng Việt Ngữ

Các bảng quảng cáo bằng sơn hoặc bằng đèn đều phải dùng Việt ngữ hoặc thêm phần ngoại ngữ như đã ấn định trong các khoản 1 và 2 nêu trên.

4) Bảng hiệu các quán ăn khách sạn, quán rượu, quán giải khát các nhà tắm bơi và đăm bảng phải dùng đèn trắng

Riêng các quán Bỉ, khách sạn, quán rượu, quán giải khát, các nhà tắm bơi và đăm bảng triệt để không dùng đèn màu ở bảng hiệu với được dùng đèn trắng.

XEM TRANG 3

Tiểu thuyết của nhà văn SĨ TRUNG

Đêm hồi sinh

truyện tình của xã hội

Tamtình của BẠN

HAY LÀ 1.001 CHUYỆN YÊU ĐƯƠNG NÔNG NÀN

O Hồi kỳ đánh cho những người đã yêu viết

NGƯỜI YÊU TÔI LÀ ... « MA »

Hồi kỳ của người phụ TRẦN THỊ BẤT HẠNH (Saigon)

L.T.S. Chúng tôi nhận được tập hồi kỳ chỉ có vài chục trang, viết cách vội vã, của người đến bà không muốn cho ai biết tên thật, nhưng hứa là sẽ kể chuyện rất Sống Thực của đoạn đời tình ái mà bà cho là nồng nàn nhất của đời bà.

Và đây lời của Trần thị B.H.

(Tiếp theo)

Đời thiệt có nhiều chuyện oái oăm. Kẻ dùng bao lực kìm đề tiếu cướp tiền đem về xài xế, khai thác, trục lợi để thăm mãn thanh vọng vậy cũ lại nói những lời ngon ngọt, rằng là vì quá yêu tôi, Ông ta vì tình yêu đơn phương của Ông ta như là sự cao thượng của con người có tâm hồn vô lý trường. Ông ta tự nhận là kẻ phải làm cho tôi tận hưởng tất cả khoái lạc mà tạo hóa từ nghìn xưa đã cho phép cái hoàn cảu cho không phải chỉ của riêng ai.

Tôi không yêu ông chồng già ấy tôi! Và tôi tin chắc rằng... sẽ không bao giờ yêu ông ta như ý mong đợi bởi bà mà ông ta đã giết rằng sự đợi chờ một «Tình yêu đến muộn cũng, là một hạnh phúc đã hưởng lúc tuổi già.

Tôi phải kể lại những chuyện thăm kín không cảnh sát là làm bao ở được chứng sự cao cả của những con người có tâm hồn và lý trường.

Những hạng người trong xã hội được hoàn cảnh mác nhiều đã Phan Hồn rồ rệt ! Khi tôi mà tôi lại thơm vọng của một lối sống trong hạng nhà lang sói tiếp phá nói rõ ly do... miếng đất mà mà ở của quê hương như thời kỳ bọn viên chính Pháp đây xóa. Cũng như khi tôi mà tôi một hạng người chỉ lợi dụng tiền tài để xưng chiếm thân thể tôi, thì con người đó cũng là một «điển hình» nhân vật tiêu biểu cho cả một lớp người sống phi lý tưởng, chỉ biết cần đón nhận những lạc thú từ thân thể nông nàng của người con gái tuổi xuân.

Trước kia, khi bọn Nhật lăn qua chiếm đóng một số người vong bản chạy theo chúng, trong số đó có «ông chồng già» của tôi. Ông ta gì « nhập vào bọn lính « Hẻ Hô », và sau một thời gian làm « chó săn » đã được « Thiên Hoàng » cất nhắc lên cấp bậc Đại Tá.

Dựa vào thế lực của quân Nhựt lúc bấy giờ, ông ta có đủ hoàn cảnh thuận lợi để thực hiện việc của mình là đó... giàu sang. Đó là đại khái lai lịch của ông ta.

Lão ấm thì có thể «yêu» được một con người bần tiện như vậy. Mặc dầu ngày nay, ông ta còn được bọn Nhật giao cho điều khiển một cơ sở Thương mại lớn nhất tại Sài gòn để cho đầu một hệ thống giám điệp quốc tế và nước Nhật lúc nào cần quí trọng ngành gián điệp của họ.

Tôi sống trong hoàn cảnh tiền trăng bạc biển, như vậy là Tiên Tiêu đời của con gái nữa.

Bạn sẽ nói tôi là kẻ dược VOI đòi VUA ! Ở ! Chính ông chồng lão 11 cái một thân bằng ông ấy cũng có đủ lần nghĩ lắm rằng... tôi là người thiếu nữ quá đời hồi sự thỏa mãn nhục thể. Ông ta chỉ nghĩ rằng... sẽ đem lại cho tôi nhiều khoái lạc nhiều một ngày kia ông ta được tôi yêu.

(Còn nữa)

ĐÁP CÂU ĐỐ

Câu số 1 là : Cây lúa
Câu số 2 là : Và cơm

EM CÁI HẬU-PHƯƠNG

● *Phỏng sự thời đại của cô ANH.THỦY*

2.— ĐÀNG S.LY CHÀO ĐỜI

Quê hương chẳng ta đau khổ quá nhiều, mười mấy năm khói lửa, chúng ta lao lên giữa lằn ranh đau... Bao người trai hiến thân cho quê cha đất tổ... chúng ta là gái, hậu phương sống no ấm yên thân, vậy để tỏ một chút gì... đối với chúng ta, đăng SYL được khai sinh để an ủi những người xa hậu cần. Vậy tôi xin các bạn gái trong đó đề đến buổi hợp mặt đầu tiên của chúng ta, mong lắm đó! bàn tay ngọc và vẻ nhau trên bếp hấp. Thôi bao nhiêu đã đủ rồi, yêu cầu cho tôp đi kẻo gà nó ngủ hết.

3.— TỪ « TIẾNG TIẾNG... GỞI VỀ »

Cả chỗ tịch hướng mặt nhìn về phía tiếng nói vừa phát ra.

— Yêu, cầu cầm cái miệng lại. Bé Thảo Ly ấy viên trật tự lên tiếng.

— Xét rằng mấy con gà vì nhi nhảo đang chạy ra chiếc cổ.

Xét rằng kiến đang cho rượt chúng ta.

Xét rằng lượt thương để «đề» ra chúng ta là đề hướng thụ.

«Xét rằng»

— Thôi, đừng xét rằng nữa. Bộ muốn bắt chước tổng hội sinh viên ư.

— Vâng, thì thôi. Nay, chứ tịch hội SYL tuyên bố « Đêm 1 đêm nào mấc cô thì đều bụng ráng chịu » 25 cánh tay đưa ra, Thế là xong buổi « bội thảo » đầu tiên của nền đệ nhất Cộng Hòa SYL.

— o —

Thương Thương ơi!

Lần đầu tiên, tôi, một chiến sĩ xa thành phố nhớ tàng hậu phương tiền tuyến gởi về cho Thương Thương những tâm tư nơi chiến tuyến. Đêm khuya lắm rồi, tôi gối đầu lên bi đông mà nghĩ đến Thương cho những chuyện xảy ra trên đó

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Tiểu thuyết võ hiệp Trung-Hoa

HUYẾT Kỳ THƯ

● Nguyên tác TRẦN-THANH-VÂN
● Dịch thuật HÀN.GIANG.NHẠN

— 59 —

HỒI 15

ĐẾN VÕ LÂNG CHẠM TRÁN YÊU VƯƠNG

Người áo đen đáp :

Gầm chân bão chuồng là tùy cơ mà xử sự trên nguyên tắc nhỏ có phải chỉ hết rồi.

Xú Diện nhân đề lại hỏi :

— Không kể gì đến hậu quả ư ?

Người áo đen nói :

— Sẽ đi hầu tại lầy làm lấy làm khó nghĩ là ở chỗ đó.

Xú Diện nhân đã nói :

— Theo ngu kiến thì thằng nhỏ mày mới được Nhất Yêu coi trọng, ích mà chưa nhập môn. Vậy bạn quá cũng chẳng lấy làm nghiêm cho lắm..

Nếu đi gì qui đích lâm môn hạ Nhất Yêu e rằng lạm quá khó mà lường được.

Người áo đen gật nói :

— Phải toà nói có lý.

Xú Diện nhân đề lại hỏi :

— Sao không bỉ mặt giải gỉ đến tổng giám đề người định đoạt?

Người áo đen ngoạc đầu ngẫm nghĩ một chốt rồi nói :

— Nếu đực đường xây ra biến cố thế sao ?

Xú Diện nhân đề nói :

— Nếu có biến cố thì ở đây cũng xảy ra được, bọ bắt tốt phải chờ đến đực đường mới hạ thủ.

Người áo đen bất giác đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sảnh đường tựa là Yêu Vương đang nhâm ngó gần đâu đây.

Ngô Cương người các đâu mối phân bạn ra khoé mắt chàng không còn cách nhìn khăng khăng nào nữa.

Mạng sống của chàng đã do tay đối phương ở nơi giờ, chàng khó nghĩ mọi sau sa lâm chi nữa và độ chàng coi danh Nhất Yêu không thể vào hồi được mạch ngu.

Bỗng nghe người áo đen hỏi :

— Giải gỉ bằng cách nào để giữ cho được bí mật ?

Xú Diện nhân đề đáp :

— Che mắt người thì chẳng khó gì. Nhưng vấn đề là ở chỗ nhỡ Yêu đã biết gì lọt vào tay chúng ta chưa.

Người áo đen đáp :

— Cái đó dễ lắm. Bây giờ bắt thằng lái xuống ra chuyện vàng là giữa Nhất Yêu và gì là có thể đoán được.

Xú Diện nhân đề gật đầu đáp :

— Đại toà nói phải đó.

Người áo đen quay lại Ngô Cương :

— Tiểu tử ! Ta muốn hợp tác với người để người khỏi phải chịu nỗi đau khổ vì đa thịt.

Vậy người kể rõ đầu đuôi nhưng chuyện đã trải qua.

Ngô Cương bẩn học đáp :

— Tại hạ không thể trình bày được.

Xú Diện nhân Đề quác mắt nhìn Ngô Cương cất giọng hung dữ hỏi :

— Thằng lôi kia ! Người được Âu Dương Tân coi vừa ý từ hồi nào ?

Ngô Cương không thông đáp :

— Không biết.

Xú Diện nhân đề lại hỏi :

— Người đã gặp lão chưa ?

Ngô Cương vẫn bướng thông

— Không biết.

Xú Diện nhân đề lại hỏi :

— Bây giờ người định đi đâu ?

— Không biết.

Cặp tròn đương nhơn của Xú Diện nhân đề đặc nhiên chiếu ra những tia hung dữ.

Hắn lớn tiếng quát :

— Tiểu tử ! rồi mi sẽ biết ngay.

Hắn vừa quát vừa phóng tay qua điểm vào ba điểm vào 3 chỗ huyệt đạo Ngô Cương.

Ngô Cương thấy đã thật toàn thân có rắn lại, cả gân cốt tựa hồ bị đứt chặt lại.

Chàng đau đớn không hơi nào là xiết, nhưng rằng nhẫn nại quyết chẳng rên la. Chỉ có mồ hôi trán nhỏ giọt lớn bằng hạt đậu.

Hai tên lão đưa tay ra cầm với nách Ngô Cương đề mặc chàng ra rúm giữa gió.

Xú Diện nhân đề cười khẩy hỏi :

— Tiểu tử ! Mi đã sướng chưa ? Còn biết không nói nữa hay thôi ?

Ngô Cương rõ gắng thết lên :

— Đồng thập Ngô ! Rồi Người sẽ gặp quả báo.

Xú Diện nhân đề tức giận đến cực điểm đã quát :

— Tiểu tử ! Chẳng tuy hay để cho người tiếu thụ.

Rồi một tiếng !

Vai áo Ngô Cương bị xách đề bổ rớt ngược ra.

Choang ! Một tiếng vang lên. Một vật lớn xuống đất.

Người áo đen bỗ một tiếng rồi hỏi :

— Gì gì thế kia ?

Ngô Cương đã lăn xuống lượm lên coi. Bỗ mặt xếu xa chẳng hiểu thành nếo mô khó coi.

Người hán run lên cầm cập không ngớt.

Ngô Cương đã lâm vào tình trạng nửa mê nửa tỉnh. Tiếng rên rỉ yếu ớt không rõ nữa mà chỉ cho thấy mồi mấp máy.

Xú Diện nhân đề hỏi hắn không thốt nên lời.

Người áo đen vừa nóng nảy vừa nghi ngờ hỏi lại :

— Phá toà ! Chuyện chi vậy ?

Xú Diện nhân đề lấy lưỡi nói không thành câu :

— Yêu... yêu trung chi vương.

Người áo đen đứng bật dậy như chiếc lò xo hỏi :

— Sao ?

Xú Diện nhân đề lẻ đi hai bước tay cầm một vật đặt lên đó.

Người áo đen chỉ ngón tay hỏi bằng ta hoàng :

— Diêm vương trăm !

Bỗ một làng ào trên lập tức lộ vẻ kinh hoàng, run lên bắt tiếp :

— Phải chăng cái nhỏ ở trong nhà thằng nhỏ kia rốt ra ?

Xú Diện nhân đề gật đầu đáp :

— Tại hạ mới trông thấy nó bỗn nay là lần đầu... Còn trước kia chỉ nghe đồn mà thôi.

Hắn tên hắt tớ đứng giữ Ngô Cương đặt giác chăng run lên lẩy bẩy như thân lên đặt đuôi.

Ngô Cương đặt nhiên cầm thấy một đây kinh phong kỳ di chụp vào người, bao nhiêu đau đớn tiêu tan hết. Chàng đã tỉnh lại.

Hoych ! Hoych !

Hai hán tử áo đen giữ Ngô Cương tự nhiên ngã ra nằm sóng soài. Chẳng không kịp lên một tiếng đã chết rồi.

Người áo đen và Xú Diện nhân đề bỗ mặt không còn ra hình người nữa.

Xú Diện nhân đề dùng vào hàng bắt lung mà người áo đen đặc vị cho các hán kia một hợp, đề nhiên đều không phải bung tâm thường. Thế mà hắn bị chẳng kỳ giết, chẳng những chẳng không nhìn rõ ai họ thủ mà cả cả người nhân cái chết của hai gã chẳng cũng không nhìn thấy, đủ biết người hạ thủ là nhân vật phi phàm đến thế nào.

Trách gì chẳng thấy kinh tâm động phách.

Một tuanh âm vo ve như muỗi song vẽ tiếng chỗ một đập vào màng tai Ngô Cương :

— Thằng nhỏ kia ! Người không chạy đi đợi đến bao giờ ?

Ngô Cương ngẩm ngẩm chẳng động tâm thần. Tuy chẳng không liều xô cũng, song cũng biết đây là phép-truyền âm nhập nhĩ và người phát thanh đề nhiên cũng là người đã hạ sát hai hán tử áo đen: đồng thời giết trở nữa đau khổ cho chẳng.

Chẳng tự hỏi :

— Nhân vật nầy là ai ? Sao y lại ra tay cứu mình ?

Chẳng không sao nghĩ ra được và thực ra chẳng không rảnh để nghĩ vì vẫn nửa việc ra khỏi chốn đầm rồng hang cọp là cần. Chẳng cố sức xuống lượm gối ôm rồi tiếu lại trước ân cầm lấy ngân trâm.

(Còn nữa)

Tiểu thuyết tình cảm xã hội của Nghiêm Lệ Quân * Chương V ● số 64

Mối tình trăng lạnh

Bây giờ, Vân không còn nhớ Tiến bẩn, cặp mắt khuy đến nữa. Vân biết say mê thả hồn trong mắt Tiến, nàng thấy Tiến đáng yêu nhiều trên đời. Tiến là thân trong ! Tiến là ân nhân ! Nàng sẵn sàng đem trọn đời để tạ ơn cho Tiến.

Tuần trước nàng khác lạc vô. Tiến H m nay nàng mừn cười hoại nguyện với Tiến ! Đời gian cách không ly... dân có bao lâu, ấy mà con tim nàng đã hiểu hình dáng trong lòng tay nàng nâu của người đưa một cách lạ lùng khó hiểu.

P.ai chăng có trái qua lần ấy ấy, sau đó mới thấy được nỗi ra đau. Có đau đó có lớn lên mới khi chung nồng ra nóng. Rồi đến phút tái ngộ, nàng mới biết không trống có đau kia cần trên lập bằng vòng tay cuồng nhiệt của đau đớn !

Nàng vừa bước xuống xe thì thấy cô ba Vĩnh Long đang ngồi nói chuyện với bà năm trong nhà. Nàng ngoành lại bảo nhỏ với Tiến :

— Thôi, anh về đi, nhà. Hôm khác rồi về chơi.

Tiến tất mặt :

— Cho anh rõ thêm mà một chút chứ.

— Về đi. Mà đang có khách.

— Khách thì khách, anh ngồi đợi...

Tuyết Vân can mặt :

— Đừng có cãi. Nghe lời em về đi rồi mai mốt em nói chuyện.. vẽ bà khách ấy cho nghe.

Tiến lý vẻ bẩn khoăn :

— Bà có gì kỉ mà bảy sao mà dưới anh vậy ?

Tuyết Vân bước xuống nói giọng nẩm cứa lại :

— Có gì bí mật đâu. Về đi mà.

Tiến cần nghiêm cẩn hỏi :

— Bà khách đó có bà con gì với em hôn ? Có liên hệ gì với vấn đề hôn nhân của mình hay không ?

Tuyết Vân hơi bực dọc :

— Em nói, mai mốt em sẽ nói chuyện cho nghe. Cứ hỏi nhảy loài, Vợ đi, ông ! Má nâm ngủ ra kia. Sao mà còn để pha chi vậy ?

Thấy Tuyết Vân quay lưng, Tiến nói chịu mở máy xe, sang số...

Vừa bước vào cửa, cô ba Vĩnh Long nghiêm nghị hỏi :

— Con đi chơi về đó hả con ?

Tuyết Vân cười đáu :

— Thưa mẹ, thưa má nằm con đi chơi với anh Tiến..

Cô ba Vĩnh Long hỏi con bằng giọng hăm bất bình :

— Con đi chơi đâu mà về khuya dữ vậy, con ?

Tuyết Vân đáp nhanh :

— Con đi ăn cơm, rồi đi xem xi nê với anh Tiến.

Vân thấy ra cái cô đó rất, nàng liều thấy hối hận, vì sự thật thì nàng ở tại phòng Tiến cả buổi chiều, bây giờ rước hai người mới đi đây, sau đó, Tiến đưa nàng xuống bến tàu hàng mới. Đến 10 giờ, Tiến dắt xe trở về phòng trọ nữa, rồi nằm nói chuyện tình bướm tình hoa với Tiến cả tiếng đồng hồ nữa mới về tắt đèn, chỗ không hề có ai xem xi cả.

Nàng bước lại bên cạnh mẹ :

— Mẹ xuống lầu chưa hả mẹ ?

Bà năm đề lời cô ba :

— Chị ba xuống chỉ từ bữa chiều giờ tới bây giờ đó à con.

Vân tiếp :

— Cậu con vẫn mạnh hả mẹ ?

Giọng cô ba hơi buồn :

— Mạnh. Cậu con mới đi ra dãn điền hồi sáng nay.

— Chừng, sáu cậu về ?

— Tuần sau. Mẹ xuống trước con về trên nhà chơi vài ngày...

Tuyết Vân lấc đầu ngồi lôi mẹ :

— Kh'ng mẹ à, con có thể về thăm nhà một lát rồi con đi, chớ con không muốn...

Cô ba Vĩnh Long nói nhanh :

— Cũ ngoại con lên mà.

Vui mừng trực sáng trong mắt Tuyết Vân :

— Ý ! Cô ngoại lên hả, mẹ ? Thiệt hả mẹ ?

— Mẹ nói gạt con sao ?

— Ngoại lên hồi nào vậy, mẹ ?

— Ngoại e e lên tối hôi bảo giờ.

Tuyết Vân cười xuống đeo vai cô ba Vĩnh Long kề tai mẹ hỏi nhỏ :

— Ngoại có hỏi gì về con hôn mẹ ?

Cô ba cũng thì thầm :

— Có, ngoại hỏi con đi đâu vắng. Mẹ phải nói lão là con đi chơi với bạn con. tối mới về. Nay giờ mẹ đợi con đến nóng ruột, mẹ đợi đặng rước con ; cho ngoại con mừng. Nếu con không về, ngoại con nghi...

Tuyết Vân gật đầu :

— Con hiểu rồi chứ. Cũ ngoại lên thì con về chưa mà ngoại lâm mà.

Giọng mẹ cô ba lộ vẻ vui mừng, có thức hối Vân :

— Vậy thì con đi thay đồ đi rồi xin phép chi nữa về trên nhà luôn với mẹ. Chắc ngoại con đang trông đợi con đó.

Vân nghẩm nghĩa y phục rồi tỏ ra sốt ruột :

— Thôi, khỏi thay, con cứ mặc nguyên đồ này đi.

— Con phải lấy đồ ngào vẻ đặng mừn ngoại chớ.

Tuyết Vân quay sang bà năm :

— Thưa má năm, má năm cho phép con về thăm ngoại nghe má năm.

Bà năm tươi cười :

— Thì con cứ đi chớ xin phép xin tác nữa gì.

— Hoàng Anh đâu má năm.

— Nó ra rạp hát a con.

Tuyết Vân hỉ hởn với mẹ :

— Mẹ đợi con một chút, để con đi lấy quần áo ngắn nha mẹ.

Rồi nàng vụt chạy vào trong vừa lìu lo :

— Ngoại lên... sung sướng quá ! Ngoại lên !

Lên rồi trên gác, chợt thấy Hoàng Anh nằm quen dưới vân sân mà ngồi một cách say sưa, chẳng cần mùng mền chiếu gối gì hết, nàng phát mạnh lên đầu Hoàng Anh một cái.

Hoàng Anh giật mình mở liền đôi con mắt lên :

— Đi chơi đã rồi về phá hỉ, quỉ ?

Vân nhìn mà vương lực kiềm bộ đã ngẩn, vừa khúc khích cười :

(còn nữa)

TRUYỆN DÀI XÃ-HỘI

CHÚM NHO UẤT-HẬN

(THE GRAPES OF WRATH)

● Nguyên tác : JOHN STEINBECK
(giải thưởng NOBEL)

● dịch giả : CAO-TÙNG

CHƯƠNG I

Trên những đất mầu đỏ và một phần đất mầu xám của xứ Oklahoma mà nhe những cỏ và những thân cột được chưng chỗ sẽ. Những cây cối lớn quá lớn! những chỗ đất nhỏ. Đêm mưa muộn làm bắp mọc lên mau. Cả và một số cây tạp nhạp khác cũng mọc theo phá sạch những cuộc đất đó. Vào cuối tháng sáu, mầm trổ xám sít những cuộc mây bắt mọc xuân bay cao rất lâu bây giờ đã tan mất.

Ngày qua ngày mặt trời nóng bức dốt lên hầu những cây bụi cỏ xanh cỏ không mọc thêm được. Mặt trời ra rồi lặn mất. Mặt đất trở nên cứng một lớp đất mỏng phủ lên vừa cứng vừa biến mầu đất thành một màu khác.

Mặt trời vẫn tiếp tục nung nấu, là bốp đi xu cảnh. Rồi đến tháng sáu, vàng ô cảng, nung nấu thêm bắp và cây cối đều chây ngun. Không khí trở nên nhẹ vòm kích cảng gian, và đã cảng xám thêm.

Những chiếc xe do thả vật kéo đến nát mặt đất thành bụi, bắt cứ mỗi điều động gì trên đường đều lên bụi tung lên : Mặt người đi tung bụi lên đầu nhau thân mình, mặt đất lên bụi lam bụi bay lấp rào nên thân mình, đặt chiếc xe bò lam bụi bay lấp rào mũ. Và bụi bay rất lâu rồi mới chịu ha xuống.

Vào giữa tháng sáu, mây phủ nhiều ở Texas và ngịch mây cao những vầng mây đen, nặng nề hầu hiệu của bão tố. Người đồng thiên ha nhìn mây đành hoi mây rồi thầm uốt ngón tay để biết hướng đi của gió. Mây đen hiện đặt trên bầu trời chẳng nào thì các cơn nguya cũng trở nên khó chịu bực dọc.

Những đám mây ấy vội vàng rớt xuống vài giọt rồi lại đặt hay sẽ nổi khóc. Rồi mặt trời hiện ra nóng bức, bầu trời xám xanh, những giọt mưa ấy đều những là nhỏ giọt mặt bụi làm những vết rỗ rệt trên là bắp. Chỉ có thế.

Một ngày qua. không bão mà có gió thổi dăng đai thêm tốc độ. Bụi bặm trên đường tung bay đi lên cây cỏ người cảnh đồng và ngay cả trong đồng. Gió thổi bay vẻ cả lớp bụi cùng nâng do mưa tạo ra. Nhưng cây bụi khi nào lên lên lão xão vì gió. Gió càng thổi, bụi bặm không sao rớt phủ mặt đất nữa, mà bay bằng lên trời.

Giờ thổi mạnh lên vào thổ đa làm tung lên rơm rạ, lá cây khô. Nhưng bay cả cục đất nhỏ ngang qua cảnh đồng. Xuyên qua vòm trời mù mịt, mặt trời lỏ ra đỏ gay, không khí trở nên nóng khó thở. Đến đêm gió càng làm tốc độ ngang qua cảnh đồng. Những cây bắp khô héo, cần chỗ bám đất hết nổi phải tốc gốc nằm ngang xuôi theo chiều gió.

Đàn ông cùng như đàn bà đều lo trở trong nhà khi nào bước ra ngoài thì phải dùng khăn che mũi, dùng kính bảo vệ mắt.

Rồi khi đêm lên trời đen như mực vì ánh sao không thể xuyên thông qua bụi, cho ánh sáng đèn trong nhà thì theo cửa sổ đọi mặt trở ánh sáng ở sân thôi. Chừng như bây giờ bụi và không khí trên lần đầu nhau. Nhà nhà đều đóng cửa kín mít, mặc trong cho phủ tuy vậy vẫn bụi bặm lần lọt vào được mà ấy ai thấy. Nó nhẹ nhàng phủ lên mặt ghế, mặt bàn.

Giữa đêm ấy gió lặng, dân đã đều ém ra không có một tiếng động. Bụi và không khí trên nhau hầm lại tắt cả tiếng động cho hơn sa mù. Ai nấy đều thức cả khi gió chấm dứt. Cả bắt đầu gây nhưng tiếng cây của nó bay ra như bị nghẹn. Người ta trăn trở trên giường để chờ sáng. Chỉ thấy đều bắt tăng bụi cho lâu lâm mới ha xuống mặt đất và mặt trời hiện ra đó như máu đỏ đặc. Bụi thì tớ tớ rơi xuống tớ không ngừng như qua một chiếc cây. Nó rơi xuống trên những cây bắp, trên rào dậu, trên cả đầy chỉ, trên cả nóc nhà, cây cối.

Người người đều ra khỏi nhà, họ người không khí nóng bông và mũi chỉ che kín. Trẻ con cũng thế nhưng chúng không con cười giữa như lúc sau cơn mưa. Đàn ông đứng tựa bên rào nhìn những cây bắp bị tàn phá, lá đã bẻ lên chỉ còn các đọt xanh nhọn cắt bị phủ một lớp bụi mông. Họ lặng lẽ đứng một chỗ. Và các người đàn bà cũng ra khỏi nhà đứng bên cạnh họ để nhìn xét coi phúc xấu họ đã quyết tâm ra tay hay thông.

Trẻ con xám lại kí lên lấy ngón chơn cắt vẽ hình đồ thờ dưới mặt bụi, cũng có ý trông chờ sự ra tay của những người lớn. Nương con ngựa đi uống nước ở các bồn nước, chứng khi mái đã đuổi lớp bụi trên mặt. Một giây lát trên gương mặt của những người đàn ông đã mất hẳn những nét do dự. Sự cương quyết, cứng rắn giữa đã hiện ra rõ. Các chị đã hiểu là nguy cơ đã qua và không thể có sự đổ vỡ xảy ra được. Họ hối các chồi :

— Rồi đây mình sẽ làm gì ?

Các anh trả lời cộc lốc :

— Chưa biết.

Nương đàn bà đã hiểu là công việc đầu sẽ vào đây và trẻ con vẫn ranh mãnh cùng đoàn ở cực là các ông đi... chụ chơi. Trong thâm tâm, đàn bà và trẻ con đều hiểu rằng khó đàn ông chịu ra tay thì khó cơ sự tớ phải nào hay phải gồng gánh đi nơi khác. Các chị trở vào nhà lo sắp xếp công việc, trẻ con ít ỏi tự trong giận nhưng cũng phần nào đã đặt lốc bao đàn.

Trời càng nóng, mặt trời càng hết đã bầu. Những tia nắng phóng xuống cảnh đồng đang che I p bụi các người đàn ông ngồi ngạch cửa lặng thinh suy nghĩ tính toán.

oOo

CHƯƠNG II

Một chiếc xe hàng to lớn đậu lại trước một quán nước ở bên lề đường. Cái ống đầu khói đang đùng lên nhưng những tiếng rên rao nên hầu và một vùng khói xanh nồng đến mà bỗ nào ra thấy từ đây ấy bay ra. Đó là một chiếc xe hàng rất mới son đã chở bên hông có kẻ một hàng chữ đỏ tươi «Công Ty Vận Tải Đỏ Thì Oklahoma». Bánh xe vẫn đó đều mới tinh, một tông khóa đồng to trông nổi bật lên trên hai cách cửa sắt phía đàng sau.

Trong quán mà các cánh cửa đương lưới ngăn vuôi mười, một chiếc máy thâu thanh phát ra một bản nhạc khiêu vũ nhưng tiếng nhạc ít nhỏ, chẳng như không có ai nghe.

Một người khách đưa nhứt là bắc tài xế chiếc xe hàng ngồi trên chiếc ghế đầu bề bàn quầy hàng trước một cốc cà phê vừa nhâm nhi vừa nhìn cô chiêu đãi gây đét và cô đọc.

Bắc tài xế đang lối xăn ba bắc cả hướng nay day mai đi nói chuyện với cô chiêu đãi.

— Cách nay đây chừng ba tháng tôi có gặp hắn. Hắn vừa được giải phóng. Người ta đã xin cho hắn hết một cái gì đó bằng hết.

(còn nữa)

Tiểu thuyết trinh thám rùng rợn, bí mật

AI QUẬT MỒ ÔNG TỔNG ĐỐC

● NĂNG OANH viết

Chương thứ nhứt

TIN SẾT ĐÁNH

Một loạt liên thinh nổ ở một đầu cạnh gần đồi lên Tông Giật giữ mình chợt tỉnh. Chẳng nằm im, lăng tai nghe coi có việc gì xảy ra. Nhưng không nghe gì nữa, tiếng súng khác vẫn cũng không chưa tiếp nữa, chẳng thân nhiên vẫn nằm trên giường, mắt nhìn lên nóc mà ý lưới trầng.

Đường như chẳng không cần suy nghĩ một điều chi cả. Tùng Sơn đã quen nghe những tiếng súng ở đồn canh như thế, thành thoảng trong đêm khuya, nó lên vài loạt hoặc lẻ tẻ đây đó. Ít tiếng súng trong mà quân đội Pháp thường bắn để canh chừng khi thoáng thấy bóng của một con chó vụt chạy qua đường thép canh.

Chẳng nằm như thế một chốt thì nghe dưới lớp cỏ tiếng lục đục do những nhà tiểu đồng của chẳng, đây nhau lóc đun nước. Chẳng lấy chiếc đồng hồ đề quang chẳng đề dưới gối, nằm lên xem giờ. Chẳng giờ mấy : sáu giờ rưỡi ! »

Thằng nhỏ vừa phá xong cả phê đem đặt lên bàn thì Tùng Sơn cũng vừa thay xong y phục, sau khi đặt tập thể dục và tắm, rửa. Chẳng lại ngồi vào bàn ăn, thăng thả uống từ hớp cà phê và thỉnh thoảng chen một hơi thuốc thơm, tiêu khói phe phẩy.

Hơn một năm nay, Tùng Sơn sống một mình như vậy. Chẳng mướn một cái phòng của một nhà nọ ở vùng Gò xấp, trên một con đường hơi vắng vẻ như ở một vườn, rất hợp với ý thích của chẳng. Tùng Sơn làm việc về trí não nhiều nên cần phải yên tĩnh.

Những tiếng ồn ào huyên náo của thành phố Saigon làm cho chẳng bực bọc và chẳng ghét thôi.

Đã một tháng nay, Tùng Sơn cảm thấy khó chịu, bực bội. Chẳng thấy buồn buồn. Không phải cái buồn thường tình của một số thanh niên rỗi trí, vì đã quen thói hiểu lẽ gì hơn là thả rều chọc gái hay bị thất nhân thất hẹn bỗ rơi.

Chẳng buồn là vì cũng hơi lâu, sức hoạt động của chẳng như bị đồn ép, bị kềm chế lại. Chẳng không có một công việc gì đáng cho chẳng phải cố gắng nhiều, xứng với năng khiếu của chẳng và tính động của tuổi trẻ.

Những vụ án mạng đã xảy ra mà người ta cho là bí mật, đối với chẳng chỉ là những trò đối chọi giải trí đó thôi. Đôi mắt tinh tanh của chẳng chẳng qua là thấy rõ được đầu đuôi sự việc, chẳng cảm phục đến tri giác và luận lý nữa.

Vì thế, chẳng đã quen được những cái gì dám thử thách với tài năng phân viện trinh thám của chẳng. Ban ngày, Tùng Sơn chỉ giết tha soạn bảo «Tờ Phương» với giọt đề xem hài vở cũ vậy. Công việc ấy thật chẳng có gì là thú vị. Một phòng viện trinh thám mà không có việc để điều tra sẽ nói thì thật không gì buồn chán hơn.

Trong lúc nóc mong chờ đợi có việc phi thường xảy đến chẳng tự kiên nhẫn và khuây khỏa bằng rượu đọc sách.

Bích đánh thăng vào tình đồng nghiệp và tình bạn thân thích của ông ta đối với thân phụ sáng :

— Chấu ơi !m...ba chấu trở về ngang qua đó !

Ông Thâm kêu «trời» mà tiếng khẽ rồi nắm tay Bích kéo đi tới. Bích ghi đứng lại, tỏ mặt hỏi :

— Bác...đưa cháu đi đâu ? Bác để cháu thơ...đoàn người kia qua liên phòng...

Ông Trần nhân mặt lác đầu lia lia và kéo Bích theo mình vừa bảo :

— Không ! Chẳng không phải theo tụi chúng nó qua phòng thẩm vấn. Theo bác vào văn phòng của bác nói chuyện.

Vừa lớt đó, một thấy đội hồ hai chạy tới, bắt :

— Thưa ông cả nây...cao vậy ông ? có phải cô ta đó...

Thấy chưa kịp hỏi đến câu cô ta là ai, Bích vừa bảo :

— Không ! không phải đâu ! Đây là chấu ruột của tôi. Mấy chú bắt lầm đem về đây.

Rồi không kịp để thấy đội nói, hỏi gì nữa, ông kéo Bích đi thẳng vào cửa văn phòng riêng của mình. Thấy đội ngơ ngác, ông vừa bắt trông nhỏ nhẩu :

— Bắt lầm ? Chính cô ta...đã tham dự...cuộc biểu tình đó mà ! Mình thấy...mình nhớ mặt cô ta kia mà ?

Thấy thau vai, cười nhạt cất giọng mai mia :

— Con chim cần đội xếp thì cần sẽ đi tiếp phần đối ?

Huyện binh huyện. tổng binh tổng, đã là lẽ rất thường ! Mình cũng lỗi lầng thì đề khiến mình bị bông đối đi đi tù...hết mà !

Đưa Bích vào trong, ông Thâm đay ra sau khép cửa phòng lại cẩn thận rồi đi thẳng tới bàn giấy, trở tay lên ghế, dịu dàng bảo :

— Ngồi ghế đi chấu ! Ngồi đi

Bích bèn chẩn chờ tế vẻ đi nây nắt, ngại ngùng, thì ông bảo tiếp, giọng tha thiết :

— Bích ! ngồi xuống ghế đi chấu ! Chấu cứ tự nhiên.

Đứng e ngại, sợ sệt gì hết. Đây là văn phòng của bác. Vì lại cơ quan nầy là của bác chấu đó ba chấu điều khiển mà.

Bích bước tới, ngồi nhẹ nhàng trong ghế phía trước bàn giấy, đối diện với ông Thâm.

Ông Thâm chăm tới, nghiêm giọng hỏi :

— Năng Bích. chấu quả quyết là linh của ba chấu và của bác đã bắt lầm chấu phải không ?

Bích cười nhẹ :

— Chấu đã trả lời cho bác rồi. Bây giờ bác hỏi lại như vậy là bác nghi ngờ con nói dối đó chăng tội !

Ông Thâm vội vàng đính chính :

— Không, không phải như vậy. Bác muốn hỏi cho chắc đề...sợ khiến trách lính của bác đó...không biết phân biệt người ngay với kẻ gian.

Nghe ông nói đến hai tiếng kẻ «kẻ gian» Bích đã lộ sự bết não ra mặt.

Ông đã ám chỉ đích danh số người biểu tình bị bắt kia là kẻ gian thì chẳng khác nào ông gián tiếp chửi vào mặt năng vậy.

Năng cảm thấy vô nhân nhạt, vừa khu chín như thể nàng đang bị ông Thâm chửi biếm, mai mỉa và buộc tội !

Năng muốn cố phản ứng chống trả lại, tranh luận với ông để đánh tỏ mà ông vừa gán cho nàng, cho quân chúng đang vùng dậy muốn bắt sinh sau nhiều năm trời lịm chết dưới sức ép của đế tài tân bạo.

Nhưng rồi năng lại phải cố ép lòng bướng tính định tác bạo ấy đi vì năng biết chắc chắn nàng sự chống tả, tranh luận của năng chẳng nhóng hoàn cải được tâm tưởng, không thay đổi được lập trường của ông Thâm mà còn gây nguy hại không nhỏ cho thân phụ nàng và cho bao thân nhân nàng ít nhớt là trong lúc nầy nữa.

Năng lựa lời dịp khéo để ông Thâm bỏ qua câu chuyện «bắt lầm người ngay» của linh trái thuộc quyền chủ huy của chẳng.

— Thưa bá ; theo ý chấu thì linh của bác và của ba chấu không có tội tình gì hết. Chỉ vì họ quá hăng say trong nhiệm vụ đề t ôi.

Giữa lúc hồn loạn xây ra họ đều cho đủ thì giờ phân biệt người biểu tình hay người qua đường. Bác khiển trách như vậy thật là oan cho họ. Chấu đề nghị bác bỏ qua chuyện trách của chấu đi.

Rồi chẳng bỗ câu rất tế nhị :

— Bác mà khiển trách họ thì ba chấu lại mang tiếng là vì tình cảm gia đình mà xử tội họ chớ không phải vì đường lối «bạo dân thân dân» mà ngành hoạt động của ba chấu và bác đề ra !

(Còn nữa)

Truyện dài tình cảm xã hội của SĨ TRUNG

Đêm HỒI SINH

CHƯƠNG V — số 104

TIN TỨC KHẮP NƠI

BAC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ bảy 21-11-67 từ 19g30 đến 6g00 sáng hôm sau
(Trừa chủ chợt 3-11-1967 từ 13g00 đến 14 giờ 30)

B.S. Đặng văn Đang 49-A, Vĩ Tánh
B.S. Lưu Thế Tế 147 Đoàn thị Điểm SAIGON
B.S Phan Tấn Đạo 2-B Nguyễn Huỳnh Đức. Phú nhuận GĐ

Ám sát táo bạo tại Phú thọ Hòa

GIA ĐỊNH.— Vào khoảng 7 giờ tối 29-11, tại xã Phú thọ Hòa (Tân Bình) xảy ra vụ ám sát táo bạo nạn nhân là 1 anh đánh xe người kế lộ mới bắn chết tại chỗ. Nạn nhân là anh Phạm hùng Phước tự Phạm phú Phấm tự Ba Rau 39 tuổi sống nghề đánh xe ngựa ngụ tại số 195 khu B ấp Tân thới Hòa xã nói trên.

Quân xa Mỹ «hun» sập 1 căn nhà

GIA ĐỊNH.— Chiều 30-11, có chiếc xe quân xa Mỹ do 1 người hiệu lái chạy từ cầu Bình Lợi về Saigon, khi đến đường Nguyễn văn Học (Gia định) không biếu tại sự lái thế nào đã xe lối vào là đường đụng sập phía trước 1 căn nhà. Rất may trong tai nạn này không có ai bị thương.

1 cố vấn Mỹ biệt tích !

SAIGON.— Ngày 29-11 ông Trần tá Tuân Giám đốc cơ quan phát triển hàng tác chiến Bộ công Thương mưu đến cơ tại nhà chức trách : Ông Mỹ kiều H.W.B cố vấn cơ quan này đến Saigon ngày 27-11 ngụ tại Lữ quán Majestic, đi chơi từ chiều ngày 29-11 cho đến nay không thấy ông về.

Cướp táo bạo tại đường Phú Lâm

SAIGON.— Khoảng 3 giờ sáng 30-11 tại nhà ông và bà Thích Thuyền 45 tuổi ngụ tại hẻm 341 đường Phú Lâm đang ngon giấc thì có 4 tên lạ mặt cầy cửa vào nhà bịp cả mọi người trong nhà, chỉ ông Thuyền đi vàng cây tủ cướp 1 số bút mặt gần 20.000$, 1 lượng vàng, nữ trang và 1 đồng hồ đeo tay giá gần 5.000đ rồi bọn chúng bỏ nhanh ra thoát.

Du đãng lại chém học sinh

GIA ĐỊNH.— Hồi 6 giờ chiều 30-11, cậu Lê trọng Do 19 tuổi ngụ tại ấp Tân xa Chánh xã Tân xơn Hòa đi học về gần đến nhà, thình lình có 2 tên du đãng chặn đường gây sự, dùng dao chém cậu Do 2 dao trúng tay và vai hề nhau chạy mất. Cậu Do đã được người đi đường chở vào bệnh viện điều trị.

10 hồ sơ chuyển cướp cạn bị nằm đầu

SAIGON.— Gần đây có nhiều em bé bán lượng xuất hiện rình rập theo đường Nguyễn tri Thương trước Hợp tác xã của Mỹ chờ các người kiều mua đồ trong hợp tác xã xách ra ngoài thì bọn này giựt chạy.

Nhà chức trách được tin trên phải nhân viên an ninh theo rõi suốt nhiều ngày đêm tóm ngày 30-11 thì nhân viên an ninh đã tóm cổ được 10 thằng bé bắt lượng từ 12 đến 15 tuổi đưa về hồ sơ để điều tra lý lịch.

«Mời» được 15 gái mải dâm

GIA ĐỊNH.— Trong ngày 29 và 30-11, nhà chức trách Gia định có khám xét nhiều đông mãi dâm ở vùng Tân Bình và Gò vấp. Kết quả có 15 gái điếm và 2 dụ bà bắt. Và hiện đang lùng bắt rào riết 1.001 gái mãi dâm khác nữa.

1 nữ chiêu đãi chán đời

GIA ĐỊNH.— Đêm 30-11, người ta phát giác cô Nguyễn thị Hồng 22 tuổi sống nghề chiêu đãi bán bar nhà ở đường Võ di Ngụy Phú nhận uống độc được nằm bất tỉnh trong phòng, cô Hồng được chở vào bệnh viện cứu cấp, bệnh tình khá nặng sự khó sống.

Ngũ ngon quá không dè có trộm viếng

SAIGON.— Đêm 29 rạng 30-11 tại tiệm may hiệu Tân Tân số 76 đường Tự Do do ông Võ kim Oanh làm quản lý đang ngon giấc thì có quên quên không đóng kín lối thế nên mà vô tiệm rình một số quần áo đã may xong trị giá 100.000 liền đến.

Thua bạc về oánh vợ xổ xui

GIA ĐỊNH.— Đêm 30-11, người ta có chứ chủ Lê thị Hoài 32 tuổi ngụ tại xóm Lò Vôi (Gia định) vào bịnh viện cứu cấp, chị Hoài bị đánh bầm mặt và bị đế trúng hông có thể đập là lách. Thêu người nhà chị Hoài cho biết, chồng chị này lãnh lương đem về nhà lại nướng hết vào sòng «xập xám». Gia đình 7 con thơ nồng khanh khẩi lại không có tiền trong tháng nay, chị Hoài than phiền với chồng nên bị anh ấy đánh đập tàn nhẫn.

Tiếp theo 7 trang 1

Người ta cho rằng, trước khi giữ chức vụ Tổng giám đốc Cảnh sát từ hồi tháng 7-1965, Chuẩn tướng Loan là 1 sĩ quan không quân với chức vụ Tư lệnh Phó Không quân VN phụ tá cho Thiếu tướng Nguyễn cao Kỳ.

Tướng Loan không được phép từ chức

Theo một nguồn tin đáng đáu khác thì Chuẩn tướng Nguyễn ngọc Loan đã nộp đơn xin từ chức từ ngày thứ sáu, tuần trước (nhưng không được bộ Nội vụ chấp thuận). vì bất đồng ý với sự thiết lập mộ rất cơ chế mới tại Tổng Thống Phủ. Nhưng sự mâu thuẫn này được giải quyết hết trong buổi họp của nội các chiến 30-11 tối tiếng, và sẽ không có gì xảy ra nữa trong tân chính phủ.

Trước đây, có tin là Hội đồng Nội vụ đã thảo xong luận việc Chuẩn tướng Loan xin từ chức Tổng giám đốc CSQG.

Chiều 30-11 Hội đồng Nội các đã họp dưới sự chủ tọa của Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu và theo một số báo chí xuất bản hôm qua thì vấn đề Chuẩn tướng Loan xin từ chức nói không có đem ra thảo luận trong buổi họp này.

Ám sát táo bạo TẠI CHỢ LỚN

Một trường toàn hoạt vụ Tổng Nha CSQG bị bắn chết

SAIGON.— Một nhân viên cảnh sát đã bị bọn không bì Việt cộng đang từng bạ vạt sang nay ở đường Gia Phú Chợ Lớn. Người ta đạn lạc gây thương tích cho một thường dân đi đường.

Nạn nhân là ông La kỳ Đường, Trưởng tuần hoạt thuộc Ty 5 Tổng Nha Cảnh Sát Quốc Gia, ngụ đường Lò Gốm Chợ lớn.

Theo tin cơ quan an ninh Đô Thành vào lúc 7 giờ 30 sáng nay, ông Đường cùng 2 bạn đồng nghiệp đang xe gắn máy đi từ nhà đến sở.

Khi cả ba đến trước số 214 đường Gia Phú Chợ Lớn, thì bị bọn không bố Việt Cộng gồm 3 tên, một tên núp ở đầu hẻm 416 và 2 ở bờ rào bên lề đường dùng súng lục và tiểu liên bắn vào người ông Đường nhiều phát rồi lẩn thoát vào hẻm 416 ra đường Phạm văn Chí Chợ Lớn. Hai đồng nghiệp ông Đường có bắn theo bọn không bố 6 phát súng lục nhưng không kết quả.

Ông Đường bị trúng 6 phát đạn chết liền tại chỗ.

Người ra đạn lạc cho gây thương tích cho một người đàn ông đi xe Vespa số ED 4755 qua đường. Nhà chức trách có tịch thu tại chỗ 5 vỏ đạn tiểu liên K-30, 2 vỏ đạn và 1 đầu đạn loại súng Colt 11, 45 ly.

Văn phòng Luật sư LÊ TÙNG LÂM

Luật sư Tòa Thượng thẩm Saigon số 150 B đường Calmette
Saigon Đ.T. 21-503

Bố cáo đòi hầu về việc ly hôn

Ông DƯƠNG TẤN BÌNH có vào đơn xin ly hôn với bà NGUYỄN THỊ SEN (vụ số 5591 LH/67) và do Ấn tiền hành ngày 9-11-67, Tòa Sơ Thẩm Saigon xử việc Ly hôn, đã truyền định nội vụ lại đến ngày 7-12-67 để đòi lại bà NGUYỄN THỊ SEN ra hầu Tòa.

Nếu đến ngày 7-12-67 bà NGUYỄN THỊ SEN không ứng hầu, thì Tòa sẽ xử khiếm diện.

Saigon, ngày 29 tháng 11 năm 1967

Nay BỐ CÁO
L.S LÊ-TÙNG-LÂM

LỜI BÀN ĐUA NGỰA

KỲ ĐUA THỨ BẢY 2-12.67

ĐỘ NHỨT
Ngựa D3 Đua 1.400th.
Eclair nhứt Huỳnh Văn nhứt
Vang Khanh ngược

ĐỘ NHÌ
Ngựa B4 Đua 1400th
Th. Tuyền nhứt O' Cangaceiroah
Tăng Trường ngược

ĐỘ BA
Ngựa C4 Đua 1.400 th.
Xuân Nga nhứt Liên Hiệp nhứt
Hồng Sạc ngược

ĐỘ TƯ
Ngựa A4 Đua 1.400th.
Fead l'Oade nhứt Hồ Điệp nhứt
Nam Quang ngược

ĐỘ NĂM
Ngựa C4 Đua 1.400 th.
Đào hoa Nữ nhứt Ngọc Hoa nhứt
Mai nữ Hoàng ngược

ĐỘ SÁU
Ngựa B4 Đua 1.400 th.
Thu Hiệp nhứt Lan Hương nhứt
Đông Phước ngược

ĐỘ BẢY
Ngựa D3 Đua 1.000 th.
Kim Cương nhứt Phương Hồ Ngọc nhứt
Phụng Lan ngược

KỲ ĐUA CHỦ NHỰT 3.12.67

ĐỘ NHỨT
Ngựa D4 Đua 1.600 th.
Anh Tiến nhứt Trúc Mai nhứt
Thanh Minh ngược

ĐỘ NHÌ
Ngựa C4 Đua 1500 th.
Đại Phước nhứt Long Khánh nhứt
Nữ vân Phi ngược

ĐỘ BA
Ngựa B4 Đua 1.400 th.
Sylvia nhứt Long Hiệp nhứt
Kim hà Điệp ngược

ĐỘ TƯ
Ngựa A4 Đua 1.500 th
Rolls Royce nhứt Hồng k. Đinh nhứt
Carolina ngược

ĐỘ NĂM
Ngựa C4 Đua 1.500 th.
Minh Đức nhứt Hồng Hương nhứt
Kiều loan Anh ngược

ĐỘ SÁU
Ngựa D3 Đua 1.500 th.
Đông Nam nhứt Nam Phi nhứt
Thanh Tong ngược

ĐỘ BẢY
Ngựa C3 Đua 1.500 th.
Hồng Phát nhứt Trường Phong nhứt
Anh phi Xuân ngược

ĐỘ TÁM
Ngựa D4 Đua 1.400 th.
Ô Cờ nhứt Vang tân Lập nhứt
Long Danh ngược

Tiếp theo 5 trang 1

Thêm 40 VC bị hạ tại Dakto

Nguồn tin quân sự VN cho biết vào lúc 16g ngày 29-11 một tiểu đoàn Nhảy dù và một phân đội 105 ly trên đường đi chuyển tự vùng hành quân về Dakto bị Việt Cộng phục kích, cách Dakto 5 cây số. Bên ta phản ứng kịp thời và hạ 40 địch quân, bắt sống 2 tên.

Cuộc hành quân Kham Zei 182 với lực lượng nhiều tiểu đoàn khai diễn từ ngày 23-11 tại vùng Đông Bắc Dakto và còn đang tiếp diễn.

Xe lửa Nha trang chạm mìn Việt cộng

Chuyện xe lửa khởi hành từ Nha Trang đi Tháp Chàm sáng 30-11 đã dụng mìn Việt cộng tại 20 cây số Nam Đông Nam Diên Khánh, một chạy trên mìn đã bị lật đường rầy nhưng không có thiệt hại nào về nhân sự.

Ngoài ra, nguồn tin quân sự VN chiều 1-12 biết tại Phang Dinh, quân không bố đã đặt mìn trước Tòa án Cần Thơ lúc 12g 30 ngày hôm qua 30-11-67. Tiếng nổ gây cho một thường dân bị thương nhẹ. Quân không bố đã tẩu thoát.

Tiếp theo 6 trang 1

BỔ SUNG THÊM 20 XE «BUÝT»

SAIGON.— Công quản Xe Buýt cho lưu hành thêm 20 xe buýt kể từ ngày 2-12-67 để bổ sung trên bốn đường đang khai thác.

Theo thông cáo của công quản xe buýt với số xe được tăng cường kể trên, thời trình sẽ được như sau :

Chợ lớn cách 20 xe cách khoảng nhà 3 đến 4 phút.

Bình tây	14 xe	4 đến 5 phút,
Gò Vấp	10 xe	7 đến 8 phút,
Phú Nhuận	08 xe	9 đến 10 phút,

HSB. Hai bao đạn cân nặng 190 kilô, bán mỗi tạ giá 3.200 đ. Đăng lý cái « Chuyện đạn xanh » đã đưa ra vào đây, thì vì cân bao đạn (vợ đồng bào thân) nên các lớn xét sao đó, đều sáng ra ông chủ tiệm HSB bảo nhà vô ông Trưởng khám ấp Vĩnh Thanh dùm mua vôi (lông) là đem bom cân lọn mất 12 kilô.

Đó là chuyện đạn xanh, còn cái vụ phát hiện trường một người cầm ở xã nay đã lấy bao cho anh N.V.L ở cách Công ấp xã không xa 2 bao gạo mới bao 200đ, người ta quí vị đó con bán trên 20 bao ở ấp Vĩnh Thạnh, Ông P.V.T đã gặp người ta rác xuống gần chỗ đó.

Cũng theo lời đồng bào xã Vĩnh Trường là trong năm lụt 1966, có thể đồng bào sạn nhân bị người ta «chặn» nhiều mốn nhưng chẳng biết cái mốn được hưởng là những mốn gì, vì không có thông cáo chi rành mạch cả.

Chúng tôi mong mỏi quí vị có thẩm quyền vui lòng cho điều tra lại vụ này kẻo bao bổ chết ăn hụt cho một số dân lành sạn nhân nạn lụt thấp cổ bé miệng, chỉ biết đặt tất cả sự tin tưởng vào Chánh quyền, nhưng nhiều mối ở bưa thấy giải quyết.

Kỳ tên :
Một nhóm đồng bào xã Vĩnh Trường

Hôm nay
Xem trường 3
HUYẾT Y KỲ THƯ
Của : Trần Thanh Vân
HÀN GIANG NHẠN
Dịch giả

thế giới qua làn sóng điện

Đại sứ Hồ Liên phúc trình về VN

SAIGON (VTX).— Thượng tướng Hồ Liên, cựu sứ Trung Hoa Dân Quốc tại VN, trong bài phát-thanh trước Hội nghị về ngoại giao và kiều vụ tại Đài Bắc hôm 29-11, đã nhận định rằng «chỉ có chiến thắng Cộng sản, Việt Nam Cộng Hòa mới có thể xây dựng được nền hòa bình thực sự». Đại sứ Hồ Liên cho nhận định rằng Trung Cộng Trung Nguyên và Thiên là một vị lãnh đạo uy tín.

Thượng Nghị viện Hoa Kỳ muốn nhờ LHQ

HOA THỊNH ĐỐN (AP).— Thượng nghị viện Hoa Kỳ biểu thứ Năm đã thông qua một quyết nghị tìm cách nhờ đến sự lực của Liên Hiệp Quốc để chấm dứt chiến tranh Việt Nam.

Quyết nghị này đã xảng thông thống Johnson cứu xét việc chỉ thị cho đại diện của Hoa kỳ tại LHQ sử lực cố xây một hành động của tổ chức quốc tế về Việt Nam.

Ông McCarthy, sẽ ra tranh cử với ông Johnson

HOA THỊNH ĐỐN (Reuter).— Hôm thứ Năm, một nhân vật chống đối mạnh mẽ chính sách chiến phá Hoa Kỳ tại VN là ông McCarthy loan báo sẽ ra tranh cử trong kỳ bầu cử ông cử viên tổng thống của đảng Dân chủ năm tới.

Trần Nghị vẫn còn trốn

BÔNG KINH (AP).— Tân Hoa Xã của Bắc Kinh hôm thứ Năm đã xác nhận là ngoại trưởng Trung Cộng Trần Nghị đã được mời lên nhiệm để dàm trách các vấn đề ngoại giao.

Ngoại trưởng Trần Nghị 66 tuổi đã bị vị binh đã đã trốn đó đội nhiều lần trong cuộc tranh trưng các đồ thờ của Mao Trạch Đông.

RAO VẶT — RAO VẶT

BỐ CÁO

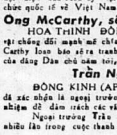

Vợ tôi Lê bị Kiều sinh năm 1933 tại Quảng Trị Bà mất đi từ ngày 10-9-67 nó đem theo 130 000đ00 và một chiếc xe Honda dame C50, Hẹn 7 ngày, sau 2 lần đăng báo Nếu không về tôi trình tòa xin ly dị. Tôi khẩn, chịu trách nhiệm mọi hành vi bất chính của vợ tôi. Ai chứa chấp sẽ bị truy tố ra pháp luật.

Chông Trung số 1
Hoàng Duyệt
KBC 3486

Cần Dùng

1 tài xế lớn tuổi và vợ (không con) đã giúp việc nhà.

Lương hậu: cơm chủ có phòng ở riêng biệt.

Hỏi : 172 Hai Bà Trưng Saigon
(Trong giờ làm việc).

Tẽ nhi sắc sáo xin dùng nước Hoa IMMORTEL

N° 555 và đích quí phẩm, dùng cho thích yêu và giao thiệp. Nhẹ nhàng quyến rũ hãy XIT

IMMORTEL N° 888

giá từ 400đ đến 600đ một hộp XIT tối tân có bán khắp tiệm nước hoa lớn

MUỐN HẾT LAO PHỔI

Em Nguyễn văn Nhân chỉ cần vừa được mới y tế tái ba trị hết lao phổi (bịnh nặng và lâu hơn em đến 9 năm) Em đang em mặc cầm là bí con phải tìm em. Vì ngày nhà anh đã chị em đưa đến y tế ấy.

Anh : Nguyễn văn Bài
418/122 Nguyễn Hoàng Chợlớn

Cần mua lại

1 máy cắt giấy (quây tay hoặc chạy điện) tình trạng cũ, rộng cỡ 7/8 tấc.

Xin liên lạc với Nhựt báo **Bình-minh**, 211 Đại lộ Nguyễn thái Học Saigon.

Hội Ái Hữu Ký giả Nam-Việt
Trụ sở : 15 Đại lộ Lê Lợi — SAIGON
Số... BT/SVP

Saigon, ngày 27 tháng 11 năm 1967

THÔNG CÁO HỘI ÁI HỮU KÝ GIẢ

Để chuẩn bị Đại hội bầu Ban Trị sự niên khóa 1968, Văn phòng Hội Ái hữu trân trọng kính mời quý bạn Hội viên nào chưa nhận thẻ hãy liên lạc với Văn phòng để lấy thẻ.

Thời hạn nhận thẻ từ ngày ra thông cáo nầy đến hết ngày 15-12-1967.

Mong quý bạn sốt sắng giúp Ban thường vụ chúng tôi hoàn thành nhiệm vụ giao phó,

T.M. Ban Trị sự LÊ TUẤN

Bố-Cáo Tư-Pháp

Tòa Sơ thẩm Saigon, xử vô việc ly hôn ngày 23-3-1967, có lên án Tiếu Thâm, truyền cho bố trát đòi bà **Bà Huỳnh-thị-Xuân-Hồng** cư ngụ tại số 45 đường Lê thái ấh Tôn, Saigon, phải đến có mặt tại Tòa nầy ngày 21-12-1967 hồi 8 giờ sáng để nghe Tòa xử về đơn xin ly hôn của **Ông Đặng-Anh-Trung**, cư ngụ tại số 45 đường Lê thánh Tôn Saigon.

T.M. Nguyễn đơn Đặng-Anh-Trung
Luật sư Trần-Quang-Huy

MÁY MAYPFAFF
Tối,t danh tếng nhứt thế giới

Machine à coudre PFAFF

CARL SCHLIEPER Remscheid (Germany)

ĐẠI MÃI NƠI TỔNG PHÁT HÀNH

KIM-TÍN
210 — Lê-thánh-Tôn — SAIGON — Đ.T. : 22,462
Đã được Bộ Kinh Tế cấp giấy phép nhập cảng
MÁY MAY PFAFF
Giá phăng định mỗi chiếc 11.500đ.00

NƯỚC HOA HÉRA
— Bào chế từ Hoa Lan Rừng V.N.
— Mùi thơm dịu dàng, ngọt ngào, lâu phai
— Thích hợp cho mọi giới.
Tổng phát hành : 242, Tôn-Đản Khánh-Hội
Chi nhánh : 124 Pasteur, Saigon
38 Minh Mạng Đalat
137 Hàm Nghi Saigon, Đ.T. : 91-284
Bán sỉ, lẻ khắp nơi

Vua Gạch Bông
GẠCH 30CM X 30CM
GẠCH 50CM X 50CM
Kiểu hoa đá mới lạ đủ màu sắc — Kiểu vân đá y hệt vân đá cẩm thạch
Bóng láng như gương
Gạch đẹp chưa từng thấy. Sản phẩm ngoại quốc khó sánh bằng.
Hãng gạch bông
HIỆP THỊNH
230 — 232 — 234 Trần hưng Đạo, SAIGON

Vừa về các máy móc tối tân
(Giá quảng cáo rẻ không đâu bằng)
TÂY HẤP
120 đồng một bộ áo phục
MÁY HẤP : Khử trùng, vô đo thật tạch với hóa phẩm ngoại quốc
MÁY UI : Hàng trừ như mới, nếp thẳng. Quý ông bà hãy giúc bộ đồ đắt tiền cho
hãng PHẠM TÁ — CAM VÂN
135 Hàm Nghi Saigon — Đ.T. 91.284
— Giá gấp gáp 100 trong 8 tiếng đồng hồ.
— Gần Đại lý : Saigon—Cholon—Giađinh. Tiếp khách vô buổi chiều

Nhắn tin
Em Huỳnh thị Nguyệt
Anh mong gặp em gấp
Anh
NGUYỄN TRONG TRI
Quản cảnh Lái Thiên
XEM TRANG 3

Đêm hồi sinh

Bố cáo
Ngày 11-12-67 đúng 9 giờ sáng, tại Tự Trước Bạ Nha Trang sẽ bán đấu giá công khai :
120 Tấn bành cao su và 41 thùng Latex
Cước chú : Phải trả tiền mặt. Không bảo đảm. Thêm sở phí phụ trội.
Xem : Hỏi Tự Trước bạ Nhatrang
Trưởng Ty Trước bạ Nhatrang

TRƯỜNG MARCONI
Đánh máy chữ—Kế toán—Vô tuyến điện (TV)
Toàn máy mới, bài vở chọn lọc — Giảng viên tận tụy.
vào học lúc nào cũng đặng.
Ghi tên : 132—134 đường Công Quỳnh Saigon

NHỮNG KHÁCH SẠNH ÂN BAN NGÀY ĐỀU ĐẾN
Nhà hàng THANH-THẾ
1-3 đường TẠ THU THÂU — SAIGON
VÀ BAN ĐÊM KHÔNG QUÊN
Tửu Quán TRUNG-THÀNH
(GẦN CẦU BẰNG-KỲ)

Cô ĐEN hãy dùng DELKO
Thuốc làm trắng da. Da đen hóa trắng.
ANITA — Thuốc nuôi dưỡng da, có nhiều chất bổ khiến da mềm mịn, tươi trẻ
BELLI-NAIL — Làm mong tay chân mọc dài móng đẹp, cứng, không gãy, khỏi rách.
ANNA — Trị tàn nhang, vết nám
Có bán tại các nhà Thuốc tây

IN TẠI NHÀ IN BÌNH MINH 173 Phạm ngũ Lão SG
Q.L PHẠM VĂN BÊ

Kể từ thứ Năm 30 tháng 11-1967 Hãng PHI LONG Films hân hạnh trình chiếu tại 2 rạp có máy điều hòa không khí vô cùng mát mẻ
THĂNG-LONG — NAM-QUANG
(CHỢ THÁI-BÌNH) (CHỢ ĐŨI)
Cẩm tử Quân chìm trong biển lửa
Một Đại xuất phẩm du kích chiến vô cùng ác liệt của hãng HAMISPHERE Hoa kỳ sản xuất năm 1966, đã được hầu hết báo chí nhiệt liệt ca tụng

— Câu chuyện kích động và đích thực diễn tả những ngày cuối cùng của cuộc ĐỆ NHỊ THẾ CHIẾN giữa đoàn quân Biệt Kích Cảm Tử Mỹ, Phi và quân Phát Xít Nhật.

— Một đân tộc bị chiếm đóng phải chịu biết bao cực hình tàn bạo, đã man khôn lường nhưng họ không bao chịu khuất phục...

Với những trận cận chiến «đánh xáp lá cà» bằng dao gươm, lựu đạn và vũ khí cá nhân để chống lại hàng trung đoàn thiện chiến Nhật có vũ khí tối tân và quân xa yểm trợ...

— Một trang sử hào hùng, oanh liệt viết bằng máu, xương, lửa đạn với những cuộc quyết chiến đẫm máu thâm khốc đến kinh hoàng đã ghi lại những phút chiến đấu anh dũng để đành lại hàng tấn vàng tàn sản của dân bị quân chiếm đóng cướp mang đi... Đoàn quân cảm tử nhất quyết chiếm lại cho bằng được bất cứ bằng giá nào dù phải hy sinh tính mạng trong những cuộc đột kích táo bạo khiến chúng phải một phen thất điên bát đảo. Chẳng những thế, họ còn phải đương đầu với đám lưu manh trà trộn trong hàng ngũ nghĩa quân hòng thừa cơ phòng tay trên số vàng quý giá đó.

— Một câu chuyện có thật 100% đã được nhà đạo diễn lừng danh EDDIE ROMERO quay thành phim với tài tử bồ trai FERNANDO PCE Jr đã từng được quý khán giả nhiệt liệt tán thưởng trong phim chiến tranh khốc liệt «TRƯỜNG THÀNH ĐẪM MÁU» hay ĐOÀN QUÂN DU KÍCH GIẢI PHÓNG THỦ ĐÔ MANILLE (THE WALLS OF KELL). Một lần nữa FERNANDO lại xuất hiện qua vai trò thủ lãnh Đoàn Quân Cảm Tử với tài xử dụng liên thanh tuyệt diệu cùng với những tài tử nổi tiếng Âu, Mỹ JOHN GAXON, ERON BRONWYN FITZSIMONS v.v.

Nói tiếng Anh, phụ đề Việt, Pháp Ngữ.